

1. ΙΛΙΑΔΟΣ Α

μύθῳ Ἀθηναίης· ἣ δ' Οὐλυμπόνδε βεβήκει
 δώματ' ἐς αἰγιόχοιο Διὸς μετὰ δαίμονας ἄλλους.

Πηλεΐδης δ' ἐξαῦτις ἀταρτηροῖς ἐπέεσσιν
 Ἀτρεΐδην προσέειπε, καὶ οὐ πῶ λῆγε χόλοιο·
 “οἶνοβαρές, κυνὸς ὄμματ' ἔχων, κραδίην δ' ἐλάφοιο, 225
 οὔτε ποτ' ἐς πόλεμον ἅμα λαῶ θωρηχθῆναι
 οὔτε λόχονδ' ἰέναι σὺν ἀριστήεσσιν Ἀχαιῶν
 τέτληκας θυμῶ· τὸ δέ τοι κῆρ εἶδεται εἶναι.
 ἣ πολὺν λώϊόν ἐστι κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν
 δῶρ' ἀποαιρεῖσθαι ὅς τις σέθεν ἀντίον εἴπη· 230
 δημοβόρος βασιλεύς, ἐπεὶ οὐτιδανοῖσιν ἀνάσσεις·
 ἣ γὰρ ἂν, Ἀτρεΐδη, νῦν ὕστατα λωβήσαιο.
 ἀλλ' ἔκ τοι ἐρέω καὶ ἐπὶ μέγαν ὄρκον ὁμοῦμαι·
 ναὶ μὰ τόδε σκῆπτρον, τὸ μὲν οὐ ποτε φύλλα καὶ ὄζους 235
 φύσει, ἐπεὶ δὴ πρῶτα τομῆν ἐν ὄρεσσι λέλοιπεν,
 οὐδ' ἀναθλήσει· περὶ γὰρ ῥά ἐ χαλκὸς ἔλεψε
 φύλλα τε καὶ φλοιόν· νῦν αὐτέ μιν νῆες Ἀχαιῶν
 ἐν παλάμῃς φορέουσι δικασπόλοι, οἳ τε θέμιστας
 πρὸς Διὸς εἰρύαται· ὁ δέ τοι μέγας ἔσσεται ὄρκος·
 ἣ ποτ' Ἀχιλλῆος ποθῆ ἴξεται νῆας Ἀχαιῶν 240
 σύμπαντας· τότε δ' οὐ τι δυνήσεται ἀχνύμενός περ
 χραιομεῖν, εὐτ' ἂν πολλοὶ ὑφ' Ἔκτορος ἀνδροφόνοιο
 θνήσκοντες πίπτωσι· σὺ δ' ἐνδοθι θυμὸν ἀμύξεις
 χωόμενος ὃ τ' ἄριστον Ἀχαιῶν οὐδὲν ἔτεισας.”
 Ὡς φάτο Πηλεΐδης, ποτὶ δὲ σκῆπτρον βάλε γαίῃ 245
 χρυσείοις ἤλοισι πεπαρμένον, ἔζετο δ' αὐτός·
 Ἀτρεΐδης δ' ἐτέρωθεν ἐμήνιε· τοῖσι δὲ Νέστωρ
 ἠδνεπῆς ἀνόρουσε, λιγὺς Πυλίων ἀγορητής,
 τοῦ καὶ ἀπὸ γλώσσης μέλιτος γλυκίων ῥέεν αὐδή·
 τῷ δ' ἤδη δύο μὲν γενεαὶ μερόπων ἀνθρώπων 250
 ἐφθίαθ', οἳ οἱ πρόσθεν ἅμα τράφεν ἠδ' ἐγένοντο
 ἐν Πύλῳ ἠγαθέῃ, μετὰ δὲ τριτάτοισιν ἀνασσειν·

225-233 ath. Zen.

249 γλυκίω Zen. (cf. 80)

241 τότε Ar. A L¹⁰ L¹² M¹³: τοῖς cet.
 251 αἴ Zen.

4. ΙΛΙΑΔΟΣ Δ

ἀλλὰ καὶ ὧς ἵππεῦσι μετέσσομαι ἠδὲ κελεύσω
βουλῇ καὶ μύθοισι· τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ γερόντων.
αἰχμᾶς δ' αἰχμάσσουσι νεώτεροι, οἳ περ ἐμείο
ὀπλότεροι γεγάασι πεποιθήσιν τε βίηφιν.”

325

Ἔως ἔφατ', Ἀτρείδης δὲ παρώχετο γηθόσυνος κῆρ.

εὐρ' υἷὸν Πετεῶο Μενεσθήα πλήξιππον
ἔσταότ'. ἀμφὶ δ' Ἀθηναῖοι, μήστωρες αὐτῆς·

αὐτὰρ ὁ πλησίον ἐστήκει πολύμητις Ὀδυσσεύς,
πὰρ δὲ Κεφαλλήνων ἀμφὶ στίχες οὐκ ἀλαπαδναί

330

ἔστασαν· οὐ γὰρ πῶ σφιν ἀκούετο λαὸς αὐτῆς,
ἀλλὰ νέον συνορινόμεναι κίνυντο φάλαγγες
Τρώων ἵπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν· οἳ δὲ μένοντες

ἔστασαν, ὀππότε πύργος Ἀχαιῶν ἄλλος ἐπελθὼν

335

Τρώων ὀρμήσειε καὶ ἄρξειαν πολέμοιο.

τοὺς δὲ ἰδὼν νείκεσσευ ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
καὶ σφεας φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

“ὦ υἱὲ Πετεῶο διοτρεφέος βασιλῆος,

καὶ σύ, κακοῖσι δόλοισι κεκασμένε, κερδαλεόφρον,

τίπτε καταπτώσσοντες ἀφέστατε, μίμνετε δ' ἄλλους; 340

σφῶϊν μὲν τ' ἐπέοικε μετὰ πρώτοισιν ἔοντας

ἑστάμεν ἠδὲ μάχης καυστείρης ἀντιβολῆσαι·

πρώτῳ γὰρ καὶ δαιτὸς ἀκούάζεσθον ἐμείο,

ὀππότε δαῖτα γέρουσιν ἐφοπλίζωμεν Ἀχαιοί.

ἔνθα φίλ' ὀπταλέα κρέα ἔδμεναι ἠδὲ κύπελλα

345

οἴνου πινέμεναι μελιηδέος, ὄφρ' ἐθέλητον·

νῦν δὲ φίλως χ' ὀρόφτε καὶ εἰ δέκα πύργοι Ἀχαιῶν

ὀμείων προπάροιθε μαχοίατο νηλεῖ χαλκῶ.”

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

“Ἀτρείδη, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων;

350

πῶς δὴ φῆς πολέμοιο μεθιέμεν, ὀππὸτ' Ἀχαιοὶ

Τρωσὶν ἐφ' ἵπποδάμοισιν ἐγείρομεν ὄξυν Ἄρηα;

333 Τρώων Ar. chi T al.: Τρώων θ' vulg.
ἐναντίον ἄλλος ἐπελθὼν Τρώων ὀρμήσειε καὶ ἄρξειε ed. ἢ πολύστ.χος

334 ὀππότε κέν τις

339 δόλοισι] λόγοισι P⁴
a M⁷, L⁴ corr.

φαίδιμ' Ὀδυσσεῦ Zen.

344 ἀχαιοῖς

4. ΙΛΙΑΔΟΣ Δ

ὄψαι, ἦν ἐθέλησθα καὶ αἶ κέν τοι τὰ μεμήλη,
 Τηλεμάχοιο φίλον πατέρα προμάχοισι μιγέντα
 Τρώων ἵπποδάμων· σὺ δὲ ταῦτ' ἀνεμώλια βάζεις.” 355

Τὸν δ' ἐπιμειδήσας προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων,
 ὡς γνῶ χωρόμενοιο· πάλιν δ' ὅ γε λάζετο μῦθον·
 “διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 οὔτε σε νεικέω περιώσιον οὔτε κελεύω·
 οἶδα γὰρ ὡς τοι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν 360
 ἦπια δήνεα οἶδε· τὰ γὰρ φρονέεις ἅ τ' ἐγὼ περ.
 ἀλλ' ἴθι, ταῦτα δ' ὀπισθεν ἀρεσσόμεθ', εἴ τι κακὸν νῦν
 εἴρηται, τὰ δὲ πάντα θεοὶ μεταμῶνια θεῖεν.”

Ὡς εἰπὼν τοὺς μὲν λίπεν αὐτοῦ, βῆ δὲ μετ' ἄλλους.
 εὔρε δὲ Τυδέος υἷόν, ὑπέρθυμον Διομήδεα, 365
 ἔσταότ' ἐν θ' ἵπποισι καὶ ἄρμασι κολλητοῖσι·
 παρ δέ οἱ ἔσθήκει Σθένελος, Καπανηῖος υἱός.
 καὶ τὸν μὲν νεικέσσει ἰδὼν κρείων Ἀγαμέμνων,
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 “ὦ μοι, Τυδέος υἱὲ δαΐφρονος ἵπποδάμοιο, 370
 τί πτώσσεις, τί δ' ὀπιπεύεις πολέμοιο γεφύρας;
 οὐ μὲν Τυδέϊ γ' ὦδε φίλον πτωσκαζέμεν ἦεν,
 ἀλλὰ πολὺ πρὸ φίλων ἐτάρων δηΐοισι μάχεσθαι,
 ὡς φάσαν οἱ μιν ἴδοντο πονεύμενον· οὐ γὰρ ἔγωγε
 ἦντησ' οὐδὲ ἴδον· περὶ δ' ἄλλων φασὶ γενέσθαι. 375
 ἦτοι μὲν γὰρ ἄτερ πολέμου εἰσῆλθε Μυκήνας
 ξείνος ἄμ' ἀντιθέφω Πολυνείκει, λαὸν ἀγείρων·
 οἱ δὲ τότε ἔστρατόωνθ' ἱερὰ πρὸς τείχεα Θήβης,
 καὶ ῥα μάλα λίσσοντο δόμεν κλειτοὺς ἐπικούρους·
 οἱ δ' ἔθελον δόμεναι καὶ ἐπήνεον ὡς ἐκέλευον· 380
 ἀλλὰ Ζεὺς ἔτρεψε παραΐσια σήματα φαίνων.

353 ἦν κ' **P**⁴ A T : ἦν vulg. : cf. Θ 471 I 359 N 260 Σ 457 T 147
 361 δήνεα] μήδεα i 363 μεταμῶνια Apoll. lex., c A B Ge
 M¹ T al. : μεταμῶλια **P**⁴ vulg. 368 καὶ μὲν τὸν **P**⁴ Ge M⁷ M⁹ M¹¹
 M¹³ U¹ U³ U⁵ al. 369 om. **P**³² A 371 ὀπιπεύεις A B C
 T V⁶ V¹² V²² : ὀπιπτεύεις vulg. 377 ξείνος] κείνος v. l. in A T
 ἀγείρας v. l. ant. M⁹ P¹² 378 δὲ **P**⁴ h p A T al. : ῥα vulg.

4. ΙΛΙΑΔΟΣ Δ

οἱ δ' ἐπεὶ οὖν ᾤχοντο ἰδὲ πρὸ ὁδοῦ ἐγένοντο,
 Ἄσωπὸν δ' ἴκοντο βαθύσχοινον λεχεποίην,
 ἐνθ' αὐτ' ἀγγελίην ἐπὶ Τυδῆ στείλαν Ἀχαιοί.
 αὐτὰρ ὁ βῆ, πολέας δὲ κιχήσατο Καδμείωνας
 δαινυμένους κατὰ δῶμα βίης Ἐτεοκληείης. 385
 ἐνθ' οὐδὲ ξεῖνός περ ἔων ἱππηλάτα Τυδεὺς
 τάρβει, μῶνος ἔων πολέσιν μετὰ Καδμείοισιν,
 ἀλλ' ὃ γ' ἀεθλεύειν προκαλίζετο, πάντα δ' ἐνίκα
 ῥηϊδίως· τοίη οἱ ἐπίρροθος ἦεν Ἀθήνη.
 οἱ δὲ χολωσάμενοι Καδμείοι, κέντορες ἵππων, 390
 ἀψ' ἄρ' ἀνερχομένῳ πυκινὸν λόχον εἶσαν ἄγοντες,
 κούρους πευτήκοντα· δύω δ' ἡγήτορες ἦσαν,
 Μαίων Αἰμονίδης, ἐπιείκελος ἀθανάτοισιν,
 υἱός τ' Αὐτοφόνουιο, μενεπτόλεμος Πολυφόντης. 395
 Τυδεὺς μὲν καὶ τοῖσιν ἀεικέα πότμον ἐφῆκε·
 πάντας ἔπεφν', ἓνα δ' οἶον ἴει οἰκόνδε νέεσθαι.
 Μαίον' ἄρα προέηκε, θεῶν τεράεσσι πιθήσας.
 τοῖος ἔην Τυδεὺς Αἰτώλιος· ἀλλὰ τὸν υἱὸν
 γείνατο εἰς χέρεια μάχη, ἀγορῇ δέ τ' ἀμείνω." 400
 Ὡς φάτο, τὸν δ' οὐ τι προσέφη κρατερὸς Διομήδης,
 αἰδεσθεῖς βασιλῆος ἐνιπὴν αἰδοίοιο·
 τὸν δ' υἱὸς Καπανῆος ἀμείψατο κυδαλίμοιο·
 "Ἄτρεΐδῃ, μὴ ψεύδε' ἐπιστάμενος σάφα εἰπεῖν·
 ἡμεῖς τοι πατέρων μέγ' ἀμείνουες εὐχόμεθ' εἶναι. 405
 ἡμεῖς καὶ Θήβης ἔδος εἶλομεν ἑπταπύλοιο,
 παυρότερον λαὸν ἀγαγόνθ' ὑπὸ τείχος ἄρειον,
 πειθόμενοι τεράεσσι θεῶν καὶ Ζηνὸς ἀρωγῇ·
 κεῖνοι δὲ σφετέρησιν ἀτασθαλίησιν ὄλοντο
 τῷ μή μοι πατέρας ποθ' ὁμοίῃ ἐνθεο τιμῇ." 410
 Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κρατερὸς Διομήδης·

392 ἄρ' ἀνερχομένῳ Bentley (ut Z 187) : ἀναερχομένῳ i k m A T al. :
 ἐπανερχομένῳ c : ἀνερχομένῳ vulg. λόχον] δόλον M⁹ P¹² (cf. Z 187)
 395 Πολυφόντης A : Λυκοφόντης cet. codd. 398 ἀναπροέηκε
 p¹ 400 ἀμείνων Ar. A 407-409 ath. Ar. 410 ἐν θεο Apol-
 lonius τιμήν Ar.

6. ΙΛΙΑΔΟΣ Ζ

δειδιότα· κρατερὸς γὰρ ἔχε τρόμος ἀνδρὸς ὀμοκλή.
 τῷ μὲν ἔπειτ' ὀδύσαντο θεοὶ ρεία ζῶοντες,
 καί μιν τυφλὸν ἔθηκε Κρόνου πάϊς· οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν
 ἦν, ἐπεὶ ἀθανάτοισιν ἀπήχθετο πᾶσι θεοῖσιν· 140
 οὐδ' ἂν ἐγὼ μακάρεσσι θεοῖς ἐθέλοιμι μάχεσθαι.
 εἰ δέ τίς ἐσσι βροτῶν, οἳ ἀρούρης καρπὸν ἔδουσιν,
 ἄσσον ἴθ', ὥς κεν θᾶσσον ὀλέθρου πείραθ' ἴκηαι.”

Τὸν δ' αὖθ' Ἴππολόχοιο προσηύδα φαίδιμος υἱός· 145
 “Τυδείδη μεγάθυμε, τίη γενεὴν ἐρεεῖνεις;

οἷη περ φύλλων γενεή, τοίη δὲ καὶ ἀνδρῶν.
 φύλλα τὰ μὲν τ' ἀνεμος χαμάδις χέει, ἄλλα δέ θ' ὕλη
 τηλεθῶσα φύει, ἕαρος δ' ἐπιγίγνεται ὥρη·
 ὡς ἀνδρῶν γενεὴ ἢ μὲν φύει ἢ δ' ἀπολήγει.

εἰ δ' ἐθέλεις καὶ ταῦτα δαήμεναι, ὄφρ' ἐὺ εἰδῆς 150
 ἡμετέρην γενεήν, πολλοὶ δὲ μιν ἄνδρες ἴσασιν·

ἔστι πόλις Ἐφύρη μυχῷ Ἄργεος ἵπποβότοιο,
 ἔνθα δὲ Σίσυφος ἔσκειν, ὃ κέρδιστος γένετ' ἀνδρῶν,
 Σίσυφος Αἰολίδης· ὃ δ' ἄρα Γλαῦκον τέκεθ' υἱόν,
 αὐτὰρ Γλαῦκος τίκτεν ἀμύμονα Βελλεροφόντην· 155

τῷ δὲ θεοὶ κάλλος τε καὶ ἡνωρέην ἐρατεινὴν
 ὤπασαν· αὐτὰρ οἱ Προῖτος κακὰ μήσατο θυμῷ,
 ὅς ῥ' ἐκ δήμου ἔλασσειν, ἐπεὶ πολὺ φέρτερος ἦεν,
 Ἄργείων· Ζεὺς γάρ οἱ ὑπὸ σκήπτρῳ ἐδάμασσε.

τῷ δὲ γυνὴ Προίτου ἐπεμήνατο, δι' Ἄντεια, 160
 κρυπταδίῃ φιλότῃτι μιγήμεναι· ἀλλὰ τὸν οὐ τι
 πείθ' ἀγαθὰ φρονέοντα, δαίφρονα Βελλεροφόντην.
 ἢ δὲ ψευσαμένη Προῖτον βασιλῆα προσηύδα·

‘τεθναίης, ὦ Προῖτ', ἢ κάκτανε Βελλεροφόντην,
 ὅς μ' ἔθελεν φιλότῃτι μιγήμεναι οὐκ ἐθελούση.’ 165
 ὡς φάτο, τὸν δὲ ἄνακτα χόλος λάβεν οἶον ἄκουσε·

148 τηλεθῶντα Aristoph. ὥρη Aristoph. g p²¹ uv. A B P¹¹ V¹⁵
 V⁵ V¹⁶ V²⁶ Ve 149 ἡμὲν . . . ἢδ' Alexio e A T V⁹ V¹⁴ V¹⁶ v. l. ap.
 Eust. 154 τέκεν M¹ O⁵ U¹ Ve al. 155 τίκτεν Ar. a Ge M⁷ N⁴;
 ἔτικτεν vulg. ἔλλεροφ. Zen. (teste Eust.) 159 οἱ] μιν d k p A al.
 160 δῖαντεια i M⁹ U⁹ v. l. ant.

6. ΙΛΙΑΔΟΣ Ζ

κτείναι μὲν ῥ' ἀλέεινε, σεβάσσατο γὰρ τό γε θυμῷ,
 πέμπε δέ μιν Λυκίηνδε, πόρεν δ' ὃ γε σήματα λυγρά,
 γράψας ἐν πίνακι πτυκτῷ θυμοφθόρα πολλά,
 δείξαι δ' ἠνώγειν ᾧ πενθερῷ, ὄφρ' ἀπόλοιτο. 170
 αὐτὰρ ὁ βῆ Λυκίηνδε θεῶν ὑπ' ἀμύμονι πομπῇ.
 ἀλλ' ὅτε δὴ Λυκίην ἴξε Ξάνθον τε ρέοντα,
 προφρονέως μιν τίεν ἄναξ Λυκίης εὐρείης·
 ἐννήμαρ ξείνισσε καὶ ἐννέα βοῦς ἰέρευσε.
 ἀλλ' ὅτε δὴ δεκάτη ἐφάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως, 175
 καὶ τότε μιν ἐρέεινε καὶ ἦτεε σῆμα ἰδέσθαι,
 ὅττι ρά οἱ γαμβροῖο πάρα Προίτιο φέροιτο.
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ σῆμα κακὸν παρεδέξατο γαμβροῦ,
 πρῶτον μὲν ρά Χίμαιραν ἀμαιμακέτην ἐκέλευσε
 πεφνέμεν· ἢ δ' ἄρ' ἔην θεῖον γένος, οὐδ' ἀνθρώπων, 180
 πρόσθε λέων, ὄπιθεν δὲ δράκων, μέσση δὲ χίμαιρα,
 δειῶν ἀποπνεύουσα πυρὸς μένος αἰθομένοιο.
 καὶ τὴν μὲν κατέπεφνε θεῶν τεράεσσι πιθήσας·
 δεύτερον αὖ Σολύμοισι μαχέσσατο κυδαλίμοισι·
 καρτίστην δὴ τὴν γε μάχην φάτο δύμεναι ἀνδρῶν. 185
 τὸ τρίτον αὖ κατέπεφνευ Ἀμαζόνας ἀντιανείρας.
 τῷ δ' ἄρ' ἀνερχομένῳ πυκινὸν δόλον ἄλλον ὕφαινε·
 κρίνας ἐκ Λυκίης εὐρείης φῶτας ἀρίστους
 εἶσε λόχον· τοὶ δ' οὐ τι πάλιν οἰκόνδε νέοντο·
 πάντας γὰρ κατέπεφνευ ἀμύμων Βελλεροφόντης. 190
 ἀλλ' ὅτε δὴ γίγνωσκε θεοῦ γόνου ἦν ἔοντα,
 αὐτοῦ μιν κατέρυκε, δίδου δ' ὃ γε θυγατέρα ἦν,
 δῶκε δέ οἱ τιμῆς βασιληίδος ἥμισυ πάσης·
 καὶ μὲν οἱ Λύκιοι τέμενος τάμον ἕξοχον ἄλλων,
 καλὸν φυταλιῆς καὶ ἀρούρης, ὄφρα νέμοιτο. 195

169 τυκτῷ h 170 ἠνώγειν Ar. A (-ειῦ) B M⁴ Mc U² V¹⁰ V²⁰: -γει
 cet. 171 ὑπ'] μετ' Dem. Ixion 174 ξείνισσε et ζείνιξε Ar. (διχῶς):
 illud codd. praeter Ge 187 ἄρ' ἀνερχομένῳ Ar. vulg.: ἄρ' ἐπερχ- v. l.
 ant. p²¹, ἀπερχ- Ar. sec. s T, L²⁰ Lp, p²¹ ss. ἀναερχ- h i δόλον] λόχον
 i o A N⁴ U¹ al. 195 ὄφρα νέμοιτο] πυροφόροιο d k m A V⁴ V³² al.

6. ΙΛΙΑΔΟΣ Ζ

ἢ δ' ἔτεκε τρία τέκνα δαίφρονι Βελλεροφόντη,
 Ἰσανδρόν τε καὶ Ἰππόλοχον καὶ Λαοδάμειαν.
 Λαοδαμείη μὲν παρελέξατο μητίετα Ζεύς,
 ἢ δ' ἔτεκε' ἀντίθεον Σαρπηδόνα χαλκοκορυστήν.
 ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ κείνος ἀπήχθετο πᾶσι θεοῖσιν, 200
 ἦτοι ὁ κὰπ πεδίον τὸ Ἀλήϊον οἶος ἀλάτο,
 ὃν θυμὸν κατέδων, πάτον ἀνθρώπων ἀλεείνων·
 Ἰσανδρον δέ οἱ υἱὸν Ἄρης ἄτος πολέμοιο
 μαρνάμενον Σολύμοισι κατέκτανε κυδαλίμοισι·
 τὴν δὲ χολωσαμένη χρυσήνιος Ἄρτεμις ἔκτα. 205
 Ἰππόλοχος δέ μ' ἔτικτε, καὶ ἐκ τοῦ φημι γενέσθαι·
 πέμπε δέ μ' ἐς Τροίην, καὶ μοι μάλα πόλλ' ἐπέτελλεν,
 αἶεν ἀριστεύειν καὶ ὑπείροχον ἔμμεναι ἄλλων,
 μηδὲ γένος πατέρων αἰσχυνέμεν, οἳ μέγ' ἀριστοὶ
 ἐν τ' Ἐφύρῃ ἐγένοντο καὶ ἐν Λυκίῃ εὐρείῃ. 210
 ταύτης τοι γενεῆς τε καὶ αἵματος εὐχομαι εἶναι.”
 Ὡς φάτο, γήθησεν δὲ βοῆν ἀγαθὸς Διομήδης·
 ἔγχος μὲν κατέπηξεν ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ,
 αὐτὰρ ὁ μελιχίοισι προσηύδα ποιμένα λαῶν·
 “ἦ ῥά νύ μοι ξεῖνος πατρώϊός ἐσσι παλαιός· 215
 Οἶνεὺς γάρ ποτε δῖος ἀμύμονα Βελλεροφόντην
 ξείνισ' ἐνὶ μεγάροισιν ἐείκοσιν ἡματ' ἐρύξας·
 οἳ δὲ καὶ ἀλλήλοισι πόρον ξεινήϊα καλά·
 Οἶνεὺς μὲν ζωστῆρα δίδου φοίνικι φαεινόν,
 Βελλεροφόντης δὲ χρύσειον δέπας ἀμφικύπελλον, 220
 καὶ μιν ἐγὼ κατέλειπον ἰὼν ἐν δώμασ' ἐμοῖσι.
 Τυδέα δ' οὐ μέμνημαι, ἐπεὶ μ' ἔτι τυτθὸν ἐόντα
 κάλλιφ', ὅτ' ἐν Θήβησιν ἀπώλετο λαὸς Ἀχαιῶν.
 τῷ νῦν σοὶ μὲν ἐγὼ ξεῖνος φίλος Ἄργεϊ μέσσω
 εἰμί, σὺ δ' ἐν Λυκίῃ, ὅτε κεν τῶν δῆμον ἴκωμαι. 225
 ἔγχεα δ' ἀλλήλων ἀλεώμεθα καὶ δι' ὀμίλου·

200 ἀλλ' ὅτε δὴ] αὐτὰρ ἐπεὶ Arist. Probl. 953 a 23
 ἀνδρον Strab. 573, 631 225 τῶν] τὸν c T V⁶ V¹⁵ al.
 Ar. a d e m A C T: ἔγχεσι Zen. vulg. ἀλλήλους Zen.

8. ΙΛΙΑΔΟΣ ☉

νόσφι νεῶν ἀγαγῶν ποταμῶ ἔπι δινήεντι, 490
 ἐν καθαρῶ, ὅθι δὴ νεκύων διεφαίνετο χῶρος.
 ἐξ ἵππων δ' ἀποβάαντες ἐπὶ χθόνα μῦθον ἄκουον,
 τόν ῥ' Ἔκτωρ ἀγόρευε Διὶ φίλος· ἐν δ' ἄρα χειρὶ
 ἔγχος ἔχ' ἐνδεκάπηχυν· πάροιθε δὲ λάμπετο δουρὸς
 αἰχμῇ χαλκείῃ, περὶ δὲ χρύσεος θέε πόρκης, 495
 τῶ ὃ γ' ἐρεισάμενος ἔπεα Τρώεσσι μετηύδα·
 “ κέκλυτέ μεν, Τρῶες καὶ Δάρδανοι ἠδ' ἐπίκουροι·
 νῦν ἐφάμην νῆας τ' ὀλέσας καὶ πάντας Ἀχαιοὺς
 ἀψ ἀπονοστήσειν προτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν·
 ἀλλὰ πρὶν κνέφας ἦλθε, τὸ νῦν ἐσάωσε μάλιστα 500
 Ἀργείους καὶ νῆας ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
 ἀλλ' ἦτοι νῦν μὲν πειθώμεθα νυκτὶ μελαίνῃ
 δόρπα τ' ἐφοπλισόμεσθα· ἀτὰρ καλλίτριχας ἵππους
 λύσαθ' ὑπέξ ὀχέων, παρὰ δέ σφισι βάλλετ' ἐδωδῆν·
 ἐκ πόλιος δ' ἄξεσθε βόας καὶ ἴφια μῆλα 505
 καρπαλίμως, οἶνον δὲ μελίφρονα οἰνίζεσθε
 σῖτόν τ' ἐκ μεγάρων, ἐπὶ δὲ ξύλα πολλὰ λέγεσθε,
 ὥς κεν παννύχιοι μέσφ' ἠοῦς ἠριγενείης
 καίωμεν πυρὰ πολλὰ, σέλας δ' εἰς οὐρανὸν ἴκη,
 μή πως καὶ διὰ νύκτα κάρη κομόωντες Ἀχαιοὶ 510
 φεύγειν ὀρμήσωνται ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης.
 μὴ μὰν ἀσπουδί γε νεῶν ἐπιβαῖεν ἔκηλοι,
 ἀλλ' ὥς τις τούτων γε βέλος καὶ οἴκοθι πέσση,
 βλήμενος ἢ ἰῶ ἢ ἔγχει ὀξυόεντι
 νηὸς ἐπιθρόσκων, ἵνα τις στυγέησι καὶ ἄλλος 515
 Τρωσὶν ἐφ' ἵπποδάμοισι φέρειν πολύδακρυν Ἄρηα.
 κήρυκες δ' ἀνὰ ἄστυ Διὶ φίλοι ἀγγελλόντων
 παῖδας πρωθήβας πολιοκροτάφους τε γέροντας

493-496 om. (περιγράφει) Zen. 496 Τρώεσσι κ A B U¹ V² :
 πτερόεντα vulg. 501 ἐπεὶ Διὸς ἐτράπετο φρήν Zen. 503 ἐφοπλί-
 ζεσθον Zen. 505 ἄξεσθε P¹¹ U⁹ V¹¹ V¹² V²³ V¹ : ἄξασθε vulg.
 513 τούτων] κείνων Ar. (auctore Parmenisco) πέσσοι Ar. (uv.)
 A ss. κ L⁴ V¹⁵ V²² 515 ἀποθρόσκων b f g h B C v. l. in A

λέξασθαι περὶ ἄστυ θεοδμήτων ἐπὶ πύργων·
 θηλύτεραι δὲ γυναῖκες ἐνὶ μεγάροισιν ἐκάστη 520
 πῦρ μέγα καιόντων· φυλακὴ δὲ τις ἔμπεδος ἔστω,
 μὴ λόχος εἰσέλθῃσι πόλιν λαῶν ἀπεόντων.
 ὦδ' ἔστω, Τρῶες μεγαλήτορες, ὡς ἀγορεύω·
 μῦθος δ' ὃς μὲν νῦν ὑγιῆς εἰρημένος ἔστω, 525
 τὸν δ' ἠοῦς Τρῶεσσι μεθ' ἵπποδάμοις ἀγορεύσω.
 εὐχομαι ἐλπόμενος Δίί τ' ἄλλοισίν τε θεοῖσιν
 ἐξελάαν ἐνθένδε κύνας κηρεσσιφορήτους,
 οὓς κῆρες φορέουσι μελαινάων ἐπὶ νηῶν.
 ἀλλ' ἦτοι ἐπὶ νυκτὶ φυλάξομεν ἡμέας αὐτούς,
 πρῶϊ δ' ὑπηοῖοι σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες 530
 νηυσὶν ἔπι γλαφυρήσιν ἐγείρομεν ὄξυν Ἄρηα.
 εἴσομαι εἴ κέ μ' ὁ Τυδεΐδης κρατερὸς Διομήδης
 παρ νηῶν πρὸς τεῖχος ἀπώσεται, ἢ κεν ἐγὼ τὸν
 χαλκῶ δηώσας ἔναρα βροτόεντα φέρωμαι.
 αὔριον ἦν ἀρετὴν διαείσεται, εἴ κ' ἐμὸν ἔγχος 535
 μέινη ἐπερχόμενον· ἀλλ' ἐν πρώτοισιν, ὄτω,
 κείσεται οὐτηθεῖς, πολέες δ' ἀμφ' αὐτὸν ἑταῖροι,
 ἠελίου ἀνιόντος ἐς αὔριον· εἰ γὰρ ἐγὼν ὡς
 εἶην ἀθάνατος καὶ ἀγήρως ἦματα πάντα,
 τιόμην δ' ὡς τίετ' Ἀθηναίη καὶ Ἀπόλλων, 540
 ὡς νῦν ἡμέρη ἦδε κακὸν φέρει Ἀργείοισιν.”
 Ὡς ἔκτωρ ἀγόρευ', ἐπὶ δὲ Τρῶες κελάδησαν.
 οἱ δ' ἵππους μὲν λῦσαν ὑπὸ ζυγοῦ ἰδρώοντας,
 δῆσαν δ' ἱμάντεσσι παρ' ἄρμασιν οἷσιν ἕκαστος·
 ἐκ πόλιος δ' ἄξοντο βόας καὶ ἴφια μῆλα 545
 καρπαλίμως, οἶνον δὲ μελίφρονα οἰνίζοντο,

519 περὶ] προτὶ κ A U¹ 524-525 ath. Ar. 526 ἐλπομαι
 εὐχόμενος Zen. h M¹³ U¹⁰ V¹¹, γρ. Mo cit. Plut. vit. Hom. 2. 118
 528 om. Zen., ath. Ar. 529 νύκτα v. l. in A 534 φερόμην v. l.
 in A 535-537 om. Zen., antisigmatis notavit Ar. 538, 539, 541,
 punctis notavit Ar. 538 εἰ Ar. κ A L⁴ V⁵ : αἰ cet. 539 ἀγήρως
 Ar. b c e h i q A al. : ἀγήραος vulg. 540 Ar. non videtur legisse
 545 ἄξοντο Ar. M¹ Pe V⁵ V⁹ V¹² V¹⁴ V¹⁸ : ἄξαντο vulg.

8. ΙΛΙΑΔΟΣ Θ

σῖτόν τ' ἐκ μεγάρων, ἐπὶ δὲ ξύλα πολλὰ λέγοντο. 547

κνίσην δ' ἐκ πεδίου ἄνεμοι φέρου οὐρανὸν εἴσω. 549

Οἱ δὲ μέγα φρονέοντες ἐπὶ πτολέμοιο γεφύρας 553

ἦατο παννύχιοι, πυρὰ δὲ σφισι καίετο πολλά.

ὥς δ' ὅτ' ἐν οὐρανῷ ἄστρα φαεινὴν ἀμφὶ σελήνην

φαίνεται ἀριπρεπέα, ὅτε τ' ἔπλετο νήνεμος αἰθήρ·

ἐκ τ' ἔφανε πᾶσαι σκοπιαὶ καὶ πρόνες ἄκροι

καὶ νάπαι· οὐρανόθεν δ' ἄρ' ὑπερράγη ἄσπετος αἰθήρ,

πάντα δὲ εἶδεται ἄστρα, γέγηθε δέ τε φρένα ποιμήν·

τόσσα μεσηγὺ νεῶν ἠδὲ Ξάνθοιο ροάων 560

Τρώων καιόντων πυρὰ φαίνεται Ἰλιόθι πρό.

χίλι' ἄρ' ἐν πεδίῳ πυρὰ καίετο, πὰρ δὲ ἐκάστῳ

ἦατο πεντήκοντα σέλα πυρὸς αἰθομένοιο.

{ ἵπποι δὲ κρῖ λευκὸν ἐρεπτόμενοι καὶ ὀλύρας } 565
 { ἔσταότες παρ' ὄχεσφιν ἐϋθρονον Ἡῶ μίμνον. }

post 547

ἔρδον δ' ἀθανάτοισι τεληέσσας ἑκατόμβας

atque post 549

ἠδεῖαν· τῆς δ' οὐ τι θεοὶ μάκαρες δατέοντο,
 οὐδ' ἔθελον· μάλα γάρ σφιν ἀπήχθετο Ἴλιος ἱρή,
 καὶ Πρίαμος καὶ λαὸς ἐϋμμελίῳ Πριάμοιο

cit. Plato Alcib. ii. 149 d 553 γεφύρας c e f i q A D al. : γεφύρη

vulg. : γεφύραις v. l. ap. Eust. 554 παρὰ δ. σ. κ. πυρὰ i m q U⁶

557-558 om. Zen., ath. Aristoph. Ar. 559 δὲ Ar. D M⁸ O⁵ O⁹

Vi² v. l. in U¹⁰ : δέ τ' vulg. (δέτε in ras. A) 560 τόσσα] ὡς τὰ

v. l. ant., v. l. in A : τοῖα v. l. in A 562 χίλι' μυρὶ Zen.

563 σέλαι (vel σέλα) e g q A corr. B T U¹ V¹⁵ : σέλα vulg. : σέλας v. l. ant., i V¹ V¹²

579

Αφ. 291 ≈ 50.25

ΕΥ:

288 ≈ 49.75

Ἡ προθυμία τῶν ἀρίστων νὰ βοηθή-
σων ἀντιθέσται ἐν τῇ ἀπροθυμίᾳ τοῦ

Ἀχιλλέως βιβλ. Ι.

ΙΛΙΑΔΟΣ Κ

Ἄλλοι μὲν παρὰ νηυσὶν ἀριστῆες Παναχαιῶν
 εὖδον παννύχιοι, μαλακῶ δεδμημένοι ὕπνω. Θ 554 → Τρωες
 ἀλλ' οὐκ Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν,
 ὕπνος ἔχε γλυκερὸς πολλὰ φρεσὶν ὀρμαίνοντα.
 ὡς δ' ὅτ' ἂν ἀστράπτῃ πόσις Ἥρης ἠϋκόμοιο, 5
 τεύχων ἢ πολὺν ὄμβρον ἀθέσφατον ἢ ἐχάλαζαν
 ἢ νιφετόν, ὅτε πέρ τε χιῶν ἐπάλυνεν ἀρούρας,
 ἢ ἐποθὶ πτολέμοιο μέγα στόμα πευκεδανοῖο, Πικρὸς (Hsq.)
 ὡς πυκίν' ἐν στήθεσσι ἀναστενάχιζ' Ἀγαμέμνων
 νειόθεν ἐκ κραδίης, τρομέοντο δέ οἱ φρένες ἐντός. 10
 ἦτοι ὅτ' ἐς πεδίον τὸ Τρωϊκὸν ἀθρήσειε,
 θαύμαζεν πυρὰ πολλὰ, τὰ καίετο Ἰλιόθι πρό, Θ 554
 αὐλῶν συρίγγων τ' ἐνοπῆν ὄμαδόν τ' ἀνθρώπων.
 αὐτὰρ ὅτ' ἐς νῆάς τε ἴδοι καὶ λαὸν Ἀχαιῶν,
 πολλὰς ἐκ κεφαλῆς προθελύμνους ἔλκετο χαίτας 15 I 541
 ὑψόθ' ἐόντι Δίι, μέγα δ' ἔστενε κυδάλιμον κῆρ.
 ἦδε δέ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνεται βουλή, I 74
 Νέστορ' ἐπι πρῶτον Νηληϊῶν ἐλθέμεν ἀνδρῶν,
 εἴ τινα οἱ σὺν μῆτιν ἀμύμονα τεκτῆναιτο,

1 ἄλλοι Zen. 7 ὅτε πέρ τε] πολλὰς δὲ cit. schol. Ar. Nub. 262
 10 φοβέοντο Zen. : περὶ γὰρ διέ νηυσὶν Ἀχαιῶν Chrysippus ap.
 Galen. de plac. Hipp. et Plat. iii. 114 19 συμμῆτιν v. l. ant. fhik
 no CN⁴ O⁵ T al.

10. ΙΛΙΑΔΟΣ Κ

ἢ τις ἀλεξίκακος πᾶσιν Δαναοῖσι γένοιτο. 20
 ὀρθωθεῖς δ' ἔνδυνε περὶ στήθεσσι χιτῶνα,
 ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
 ἀμφὶ δ' ἔπειτα δαφνοῖον ἐέσσατο δέρμα λέοντος
 αἰθωνος μέγαλοιο ποδηνεκές, εἴλετο δ' ἔγχος.

Ὡς δ' αὐτως Μενέλαον ἔχε τρόμος—οὐδὲ γὰρ αὐτῷ 25

ὑπνος ἐπὶ βλεφάροισιν ἐφίζανε—μή τι πάθοιεν
 Ἄργεῖοι, τοὶ δὲ ἔθεν εἵνεκα πούλυν ἐφ' ὑγρὴν
 ἤλυθον ἐς Τροίην πόλεμον θρασὺν ὀρμαίνοντες.
 παρδαλή μὲν πρῶτα μετάφρενον εὐρὺ κάλυψε
 ποικίλη, αὐτὰρ ἐπὶ στεφάνην κεφαλῆφι ἀείρας 30

θήκατο χαλκείην, δόρυ δ' εἴλετο χειρὶ παχείῃ.
 βῆ δ' ἴμεν ἀνστήσων ὄν ἀδελφεόν, ὃς μέγα πάντων

Ἄργείων ἦνασσε, θεὸς δ' ὧς τίετο δήμῳ.

τὸν δ' εὐρ' ἀμφ' ὤμοισι τιθήμενον ἔντεα καλὰ
 νηὶ πάρα πρύμνῃ· τῷ δ' ἀσπᾶσιος γένετ' ἐλθῶν. 35

τὸν πρότερος προσέειπε βοῆν ἀγαθὸς Μενέλαος·
 “τίφθ' οὕτως, ἠθεῖε, κορύσσειαι; ἢ τιν' ἐταίρων
 ὄτρυνέεις Τρώεσσι ἐπίσκοπον; ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς
δεῖδω μὴ οὐ τίς τοι ὑπόσχηται τόδε ἔργον,

ἄνδρας δυσμενέας σκοπιαζέμεν οἶος ἐπελθῶν 40
 νύκτα δι' ἀμβροσίην· μάλα τις θρασυκάρδιος ἔσται.”

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
 “χρεὼ βουλήσ ἐμὲ καὶ σέ, διοτρεφὲς ὦ Μενέλαε,
 κερδαλέης, ἢ τίς κεν ἐρύσσεται ἠδὲ σαώσεται

Ἄργείους καὶ νῆας, ἐπεὶ Διὸς ἐτράπετο φρήν. IX 2364 45

Ἐκτορέοις ἄρα μᾶλλον ἐπὶ φρένα θῆχ' ἱεροῖσιν·
 οὐ γάρ πω ἰδόμην, οὐδ' ἔκλυον ἀυδήσαντος,
 ἄνδρ' ἕνα τοσσάδε μέρμερ' ἐπ' ἡματι μητίσασθαι,

25 αὐτῷ Tyrannio, vulg. : αὐ τῷ Ptol. Ascal. A Vi² 32 ἀνστήσων
 Ar. codd. (ἀναστ-), cf. 176 38 ὄτρυνέεις Ar. E⁴ H¹ H² L¹⁹ M⁹ P¹⁰
 Pal² : ὄτρύνεις vulg. 41 ὅτε θ' εὐδουσι βροτοὶ ἄλλοι c τις] τοι
 i V⁴ : γὰρ L¹⁸ V¹ : κεν Eust. ἔσται] ἐστι Dem. Ixion, γρ. A : εἴη
 k n A ss. D L⁹ V¹⁶ Eust. 46 ἄρα] ἄμα L⁹ V⁵ V¹⁴ V²² φρένας εἶχ'
 fort. Ar. (ἐν τισι τῶν ὑπομνημάτων) 48 ἐπ'] ἐν Ar. a b d g q T al

10. ΙΛΙΑΔΟΣ Κ

ὄσσο' Ἐκτωρ ἔρρεξε Διὶ φίλος υἱας Ἀχαιῶν,
αὐτῶς, οὔτε θεᾶς υἱὸς φίλος οὔτε θεοῖο. 50

ἔργα δ' ἔρεξ' ὄσα φημι μελησέμεν Ἀργείοισι
δηθά τε καὶ δολιχόν· τόσα γὰρ κακὰ μήσατ' Ἀχαιοῦς.
ἀλλ' ἴθι νῦν Αἴαντα καὶ Ἰδομενῆα κάλεσσον

ρίμφα θεῶν παρὰ νῆας· ἐγὼ δ' ἐπὶ Νέστορα δῖον
εἶμι, καὶ ὄτρυνέω ἀνστήμεναι, αἶ κ' ἐθέλησιν 55
ἐλθεῖν ἐς φυλάκων ἱερὸν τέλος ἠδ' ἐπιτεῖλαι.

κείνῳ γάρ κε μάλιστα πιθοῖατο· τοῖο γὰρ υἱὸς
σημαίνει φυλάκεσσι, καὶ Ἰδομενῆος ὀπάων

Μηριόνης· τοῖσιν γὰρ ἐπετράπομέν γε μάλιστα." 583 - K 260

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα βοῆν ἀγαθὸς Μενέλαος· 60

“ πῶς γὰρ μοι μύθῳ ἐπιτέλλεαι ἠδὲ κελεύεις;
αὔθι μένω μετὰ τοῖσι, δεδεγμένος εἰς ὃ κεν ἔλθῃς,
ἦε θέω μετὰ σ' αὐτίς, ἐπὴν εὖ τοῖς ἐπιτεῖλω;”

Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·

“ αὔθι μένειν, μή πως ἀβροτάξομεν ἀλλήλοιον 65
ἐρχομένῳ· πολλαὶ γὰρ ἀνὰ στρατόν εἰσι κέλευθοι.

φθέγγεο δ' ἦ κεν ἴησθα, καὶ ἐγρήγορθαι ἄνωχθι,
πατρόθεν ἐκ γενεῆς ὀνομάζων ἄνδρα ἕκαστον,
πάντας κυδαίνων· μηδὲ μεγαλίζεο θυμῷ,

ἀλλὰ καὶ αὐτοί περ πονεώμεθα· ὦδέ που ἄμμι 70
Ζεὺς ἐπὶ γιγνομένοισιν ἴει κακότητα βαρεῖαν.”

Ὡς εἰπὼν ἀπέπεμπεν ἀδελφεὸν εὖ ἐπιτεῖλας·
αὐτὰρ ὁ βῆ ῥ' ἰέναι μετὰ Νέστορα, ποιμένα λαῶν·

τὸν δ' εὗρεν παρά τε κλισίῃ καὶ νηὶ μελαίνῃ
εὐνήν ἔνι μαλακῇ· παρὰ δ' ἔντευα ποικίλ' ἔκειτο, 75

ἀσπίς καὶ δύο δοῦρε φαεινὴ τε τρυφάλεια.

πὰρ δὲ ζωστήρ κείμετο παναίολος, ᾧ ῥ' ὁ γεραιὸς
ζώννυθ', ὅτ' ἐς πόλεμον φθισήνορα θωρήσσοιτο

51-52 ath. Aristoph. Ar. 53 Αἴαντε Ar. (auctore Didymo),
a U¹ V¹¹ V¹⁶ Eust. (cf. M 342 O 301) 54 παρὰ Ar. m q L⁶ V¹¹:
περὶ U¹: ἐπὶ vulg. 55 κ' ἐθέλησιν] κε πίθηται fikor AM⁷ N⁴
57 κείνῳ b c f g i q al.: κείνου vulg. πυθοῖατο e h U¹

λαδὸν ἄγων, ἐπεὶ οὐ μὲν ἐπέτρεπε γήραϊ λυγρῷ.

ὀρθωθεὶς δ' ἄρ' ἐπ' ἀγκῶνος, κεφαλὴν ἐπαείρας,

80

Ἄτρεΐδην προσέειπε καὶ ἐξερεεῖνετο μύθῳ·

“ τίς δ' οὗτος κατὰ νῆας ἀνὰ στρατὸν ἔρχεται οἶος

νύκτα δι' ὀρφναίην, ὅτε θ' εὐδουσι βροτοὶ ἄλλοι,

ἢ τιν' οὐρήων διζήμενος, ἢ τιν' ἑταίρων;

φθέγγεο, μηδ' ἀκέων ἐπ' ἔμ' ἔρχεο· τίπττε δέ σε χρεώ;” 85 *See X 75*

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·

“ ὦ Νέστορ Νηληϊάδη, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,

γνώσεται Ἄτρεΐδην Ἀγαμέμνονα, τὸν περὶ πάντων

Ζεὺς ἐνέηκε πόνοισι διαμπερές, εἰς ὃ κ' αὐτμῆ

ἐν στήθεσσι μένη καὶ μοι φίλα γούνατ' ὀρώρη.

90

πλάζομαι ὦδ', ἐπεὶ οὐ μοι ἐπ' ὄμμασι νήδυμος ὕπνος

ἰζάνει, ἀλλὰ μέλει πόλεμος καὶ κήδε' Ἀχαιῶν.

αἰνῶς γὰρ Δαναῶν περιδείδια, οὐδέ μοι ἦτορ

ἔμπεδον, ἀλλ' ἀλαλύκτῃμαι, κραδίη δέ μοι ἔξω

στηθέων ἐκθρόσκει, τρομέει δ' ὑπὸ φαίδιμα γυῖα.

95

ἀλλ' εἴ τι δραινεις, ἐπεὶ οὐδὲ σέ γ' ὕπνος ἰκάνει,

δεῦρ' ἐς τοὺς φύλακας καταβήομεν, ὄφρα ἴδωμεν,

μὴ τοὶ μὲν καμάτῳ ἀδηκότες ἠδὲ καὶ ὕπνῳ

κοιμήσωνται, ἀτὰρ φυλακῆς ἐπὶ πάγχυ λάθωνται.

δυσμενέες δ' ἄνδρες σχεδὸν ἦαται· οὐδέ τι ἴδμεν

100

μή πως καὶ διὰ νύκτα μενοιθήσωσι μάχεσθαι.”

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·

“ Ἄτρεΐδη κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,

οὐ θην Ἐκτορι πάντα νοήματα μητίετα Ζεὺς

ἐκτελέει, ὅσα πού νυν ἐέλπεται· ἀλλὰ μιν οἶω

105

κήδεσι μοχθήσειν καὶ πλείοσιν, εἴ κεν Ἀχιλλεὺς

ἐκ χόλου ἀργαλέοιο μεταστρέψῃ φίλον ἦτορ.

79 ἐπέτρεπε Ag. **efhrA** ss. B C T V¹ V¹⁶ al.: ἐπέτραπε vulg.

82 οὕτω Ang. R³ U⁶ V¹⁸

86 τὸν δ' αὐτε προσέειπε **chn** al.

Eust.

94 ἀλαλύκτῃμαι **adeA** corr. m. p. T, al.: ἀλύκτῃμαι vulg.

98 ἠδὲ καὶ] ἠδέϊ Zen.

105 ἐέλδεται A O⁸ Pal¹ V¹³, γρ. O²

Ὀδυσῆα
v v - v

Τυδείδην
- w -

σοὶ δὲ μάλ' ἔψομ' ἐγώ· ποτὶ δ' αὖ καὶ ἐγείρομεν ἄλλους,
ἤμην Τυδείδην δουρικλυτὸν ἠδ' Ὀδυσῆα
ἠδ' Αἴαντα ταχὺν καὶ Φυλέος ἄλκιμον υἱόν.

110

ἀλλ' εἴ τις καὶ τούσδε μετοιχόμενος καλέσειεν,
ἀντίθεόν τ' Αἴαντα καὶ Ἰδομενῆα ἄνακτα·

τῶν γὰρ νῆες ἕασιν ἕκαστάτω, οὐδὲ μάλ' ἐγγύς.

ἀλλὰ φίλον περ ἔοντα καὶ αἰδοῖον Μενέλαον

νεικέσω, εἴ πέρ μοι νεμεσήσεται, οὐδ' ἐπικεύσω,

115

ὡς εὔδει, σοὶ δ' οἴῳ ἐπέτρεψεν πονέεσθαι.

νῦν ὄφελεν κατὰ πάντα ἀριστήης πονέεσθαι

λισσόμενος· χρειῶ γὰρ ἰκάνεται οὐκέτ' ἀνεκτός.”

See x 75

Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·

“ὦ γέρον, ἄλλοτε μὲν σε καὶ αἰτιάασθαι ἄνωγα·

120

πολλάκι γὰρ μεθιεί τε καὶ οὐκ ἐθέλει πονέεσθαι,

οὔτ' ὄκνω εἴκων οὔτ' ἀφραδίῃσι νόοιο,

ἀλλ' ἐμέ τ' εἰσορόων καὶ ἐμὴν ποτιδέγμενος ὄρμην.

νῦν δ' ἐμέο πρότερος μάλ' ἐπέγρετο καί μοι ἐπέστη·

τὸν μὲν ἐγὼ προέηκα καλήμεναι οὖς σὺ μεταλλάῃς.

125

ἀλλ' ἴομεν· κείνους δὲ κιχησόμεθα πρὸ πυλάων

ἐν φυλάκεσσ', ἵνα γάρ σφιν ἐπέφραδον ἠγερέθεσθαι.”

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·

“οὕτως οὐ τίς οἱ νεμεσήσεται οὐδ' ἀπιθήσει

Ἀργείων, ὅτε κέν τιν' ἐποτρύνῃ καὶ ἀνώγῃ.”

130

Ὡς εἰπὼν ἔνδυνε περὶ στήθεσσι χιτῶνα,

ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,

ἀμφὶ δ' ἄρα χλαῖναν περονήσατο φοινικόεσσαν

διπλὴν ἐκταδίην, οὔλη δ' ἐπενήνοθε λάχνη.

εἶλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ἀκαχμένον ὀξεί χάλκῳ,

135

βῆ δ' ἰέναι κατὰ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.

115 πέρ Ar. vulg.: καὶ v. l. ant.: γάρ L¹⁶ U¹³ νεμεσήσεται γρ. A,
q Ang. L⁶ M¹ M⁷ U¹⁰ V³ V⁴ V⁶ 118 ἀνεκτὴ C V¹: ἀνεκτῶς A marg.,
M¹² (cf. Θ 355 Λ 610) 124 μάλ' μέγ' Dem. Ixion. (μήποτε ἢ
'Αριστάρχειος οὕτως εἶχεν Did.) 127 σφιν] μιν Zen. ἠγερέθεσθαι
Ar.: ἠγερέεσθαι codd. 129 οἱ Ar. vulg.: τοι h U¹ V¹: σοι C M⁸
P¹² T, γρ. L¹⁴ 130 ἐποτρύνῃ καὶ ἀνώγῃ v. l. ant. (uv.)

10. ΙΛΙΑΔΟΣ Κ

πρῶτον ἔπειτ' Ὀδυσῆα, Διὶ μῆτιν ἀτάλαντον,
 ἐξ ὕπνου ἀνέγειρε Γερῆνιος ἱππότα Νέστωρ
 φθεγξάμενος· τὸν δ' αἶψα περὶ φρένας ἤλυθ' ἰωή,
 ἐκ δ' ἤλθε κλισίης καὶ σφεας πρὸς μῦθον ἔειπε·
 “τίφθ' οὕτω κατὰ νῆας ἀνὰ στρατὸν οἶοι ἀλάσθε
 νύκτα δι' ἀμβροσίην, ὃ τι δὴ χρειῶ τόσον ἴκει;”

140

See X 75

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερῆνιος ἱππότα Νέστωρ·
 “διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 μὴ νεμέσα· τοῖον γὰρ ἄχος βεβίηκεν Ἀχαιοῦς.
 ἀλλ' ἔπε', ὄφρα καὶ ἄλλον ἐγείρομεν, ὃν τ' ἐπέοικε
 βουλὰς βουλεύειν, ἢ φευγέμεν ἢ μάχεσθαι.”

145

ὣς φάθ', ὃ δὲ κλισίηνδε κίων πολύμητις Ὀδυσσεὺς
 ποικίλον ἀμφ' ὤμοισι σάκος θέτο, βῆ δὲ μετ' αὐτοῦς.

βὰν δ' ἐπὶ Τυδείδην Διομήδεα· τὸν δ' ἐκίχανον
 ἐκτὸς ἀπὸ κλισίης σὺν τεύχεσιν· ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
 εὐδον, ὑπὸ κρασὶν δ' ἔχον ἀσπίδας· ἔγχεα δέ σφιν
 ὄρθ' ἐπὶ σαυρωτῆρος ἐλήλατο, τῆλε δὲ χαλκὸς
 λάμφ' ὥς τε στεροπῆ πατρὸς Διός· αὐτὰρ ὃ γ' ἦρως

150

εὐδ', ὑπὸ δ' ἔστρωτο ῥινὸν βοῶς ἀγραύλοιο,
 αὐτὰρ ὑπὸ κράτεσφι τάπης τετάνυστο φαεινός.

155

τὸν παρστὰς ἀνέγειρε Γερῆνιος ἱππότα Νέστωρ,
 λὰξ ποδὶ κινήσας, ὄτρυνέ τε νεΐκεσέ τ' αὐτην·

“ἔγρεο, Τυδέος υἱέ· τί πάννυχον ὕπνον ἀωτεῖς;
 οὐκ αἶεις ὡς Τρῶες ἐπὶ θρωσμῶ πεδίοιο

160

ἦται ἀγχι νεῶν, ὀλίγος δ' ἔτι χῶρος ἐρύκει;”

ὣς φάθ', ὃ δ' ἐξ ὕπνοιο μάλα κραιπνῶς ἀνόρουσε,
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

“σχέτλιός ἐσσι, γεραιέ· σὺ μὲν πόνου οὐ ποτε λήγεις.

141 κατὰ] ἐπὶ ik10 A al.

V1 V32

Aristoph.

159

159a

Laert.

δ' ἀπὸ

146 ἔπε' Ar. T V16: ἔπεν vulg.

154 ὡς τ' ἀστεροπῆ a b d e g D T al.: ὡς ἀστεροπῆ h R³

159a ἐγρεο et ὄρσεο Ar. (διχῶς): ὄρσεο d f i k l n o q r A N⁴ V¹ V¹⁶: ἔγρεο

159a μῆ τις σοὶ εὐδοντι μεταφρένω ἐν δόρυ πήξῃ add. Diog.

161 δ' ἔτι] δέ τε Ar. h L¹⁸ L¹⁹ M⁷ O⁶ T:

6 (= Θ 95)

δ' ἀπὸ χῶρος ἐέργει v.l. in A

142 ἀμβροσίην] ὀρφναίην v.l. in A,

153 σαυρωτῆρας

10. ΙΛΙΑΔΟΣ Κ

οὐ νῦν καὶ ἄλλοι ἔασι νεώτεροι υἱες Ἀχαιῶν, 165
οἳ κεν ἔπειτα ἕκαστον ἐγείρειαν βασιλῆων
παντῆ ἐποιχόμενοι; σὺ δ' ἀμήχανός ἐσσι, γεραιέ."

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ·
"ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, φίλος, κατὰ μοῖραν ἔειπες.
εἰσὶν μὲν μοι παῖδες ἀμύμονες, εἰσὶ δὲ λαοὶ 170
καὶ πολέες, τῶν κέν τις ἐποιχόμενος καλέσειεν·

ἀλλὰ μάλα μεγάλη χρεῖω βεβίηκεν Ἀχαιοῦς.
νῦν γὰρ δὴ πάντεσσιν ἐπὶ ξυροῦ ἴσταται ἀκμῆς
ἢ μάλα λυγρὸς ὄλεθρος Ἀχαιοῖς ἢ ἐβιῶναι.
ἀλλ' ἴθι νῦν Αἴαντα ταχὺν καὶ Φυλέος υἷον 175
ἄνοστησον—σὺ γάρ ἐσσι νεώτερος—εἴ μ' ἐλεαίρεις."

"Ὡς φάθ', ὁ δ' ἀμφ' ὤμοισιν ἐέσσατο δέρμα λέοντος
αἰθωνος μεγάλοιο ποδηνεκές, εἴλετο δ' ἔγχος.
βῆ δ' ἰέναι, τοὺς δ' ἔνθεν ἀναστήσας ἄγεν ἤρως.

Οἱ δ' ὅτε δὴ φυλάκεσσι ἐν ἀγρομένοισιν ἔμιχθεν, 180
οὐδὲ μὲν εὐδοντας φυλάκων ἠγήτορας εὐρον, I 85
ἀλλ' ἐγρηγορτὶ σὺν τεύχεσιν ἦατο πάντες.

ὥς δὲ κύνες περὶ μῆλα δυσωρήσωνται ἐν αὐλῇ
θηρὸς ἀκούσαντες κρατερόφρονος, ὅς τε καθ' ὕλην
ἔρχηται δι' ὄρεσφι· πολὺς δ' ὄρυμαγδὸς ἐπ' αὐτῷ 185
ἀνδρῶν ἠδὲ κυνῶν, ἀπὸ τέ σφισιν ὕπνος ὄλωλεν·

ὥς τῶν νήδυμος ὕπνος ἀπὸ βλεφάρου ὀλώλει
νύκτα φυλασσομένοισι κακῆν· πεδίονδε γὰρ αἰεὶ
τετράφαθ', ὀππότη' ἐπὶ Τρώων αἴτιον ἰόντων.
τοὺς δ' ὁ γέρων γήθησεν ἰδὼν θάρσυνέ τε μύθῳ 190
καὶ σφεας φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

"οὕτω νῦν, φίλα τέκνα, φυλάσσετε· μηδέ τι' ὕπνος
αἰρείτω, μὴ χάρμα γενώμεθα δυσμενέεσσιν."

168 τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα L³ L⁴ P¹³ P¹⁷ v. l. in A 169 φίλος]
τέκος v. l. ant. (fort. Aristoph.), n N⁴ Pal² (cf. Ψ 626) 176 ἄστησον
V¹⁰ 180 ἔμιχθεν] γέγοντο a e q B C V¹ V¹⁶ V³² v. l. in A
183 δυσωρήσωνται A mg. L⁸ U¹³ V⁴: -ονται cet. (δυσωρήσωνται L⁹
L¹⁷ O⁶): -σιν Apoll. lex. s. v. 185 ἐπ'] ἐν m: ὑπ' ο N⁴ P¹ U⁹
191 om. h k l n o A N⁴ T

10. ΙΛΙΑΔΟΣ Κ

ὣς εἰπὼν τάφροιο διέσσυτο· τοὶ δ' ἄμ' ἔποντο
 Ἀργείων βασιλῆες, ὅσοι κεκλήατο βουλήν. 195
 τοῖς δ' ἄμα Μηριόνης καὶ Νέστορος ἀγλαὸς υἱὸς
 ἦϊσαν· αὐτοὶ γὰρ κάλεον συμμητιάασθαι.
 τάφρον δ' ἐκδιαβάντες ὀρυκτὴν ἐδριόωντο
 ἐν καθαρῷ, ὅθι δὴ νεκύων διεφαίνετο χῶρος
 πιπτόντων· ὅθεν αὐτίς ἀπετράπετ' ὄβριμος Ἔκτωρ 200
 ὄλλυς Ἀργείους, ὅτε δὴ περὶ νύξ ἐκάλυψεν.
 ἐνθα καθεζόμενοι ἔπε' ἀλλήλοισι πίφασκον·
 τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ·
 “ὦ φίλοι, οὐκ ἂν δὴ τις ἀνὴρ πεπίθοιθ' ἐῷ αὐτοῦ
 θυμῷ τολμήεντι μετὰ Τρώας μεγαθύμους 205
 ἐλθεῖν, εἴ τινα που δηῖων ἔλοι ἐσχατόωντα,
 ἢ τινα που καὶ φῆμιν ἐνὶ Τρώεσσι πύθοιτο,
 ἄσσα τε μητιώωσι μετὰ σφίσι, ἢ μεμάασιν
 αὐθι μένειν παρὰ νηυσὶν ἀπόπροθεν, ἦε πόλιωδε
 ἀψ' ἀναχωρήσουσιν, ἐπεὶ δαμάσαντό γ' Ἀχαιοῦς. 210
 ταῦτά κε πάντα πύθοιτο, καὶ ἀψ' εἰς ἡμέας ἔλθοι
 ἀσκηθῆς· μέγα κέν οἱ ὑπουράνιον κλέος εἶη
 πάντας ἐπ' ἀνθρώπους, καὶ οἱ δόσις ἔσσεται ἐσθλή·
 ὅσοι γὰρ νῆεσσιν ἐπικρατέουσιν ἄριστοι,
 τῶν πάντων οἱ ἕκαστος ὄϊν δώσουσι μέλαιναν 215
 θῆλυν ὑπόρρηνον· τῇ μὲν κτέρας οὐδὲν ὁμοῖον,
 αἰεὶ δ' ἐν δαίτησι καὶ εἰλαπίνησι παρέσται.”
 ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
 τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε βοῆν ἀγαθὸς Διομήδης·
 “Νέστορ, ἔμ' ὀτρύνει κραδίη καὶ θυμὸς ἀγήνωρ 220
 ἀνδρῶν δυσμενέων δύναι στρατὸν ἐγγὺς ἐόντων,
 Τρώων· ἀλλ' εἴ τίς μοι ἀνὴρ ἄμ' ἔποιτο καὶ ἄλλος,
 μᾶλλον θαλπωρὴ καὶ θαρσαλεώτερον ἔσται.

203 μύθων ἦρχε] καὶ μετέειπε v. l. in A
 εἴ vulg. 211 τε P¹ h i n q A T V¹ V³² al. : γε Ang. L⁵ L⁸ L¹⁷
 L¹⁹ Mc R¹ U¹⁰ : κε vulg. 221 ἐόντα b g h A ss. B T al.
 223 ἔσται] ἐστι d h o A ss. v¹ v¹¹

10. ΙΛΙΑΔΟΣ Κ

σύν τε δὴ ἔρχομένω, καὶ τε πρὸ δ τοῦ ἐνόησεν
 ὅπως κέρδος ἔη· μῦθος δ' εἶ πέρ τε νοήση, 225
 ἀλλὰ τέ οἱ βράσσω τε νόος, λεπτή δέ τε μῆτις."

ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἔθελον Διομήδεϊ πολλοὶ ἔπεισθαι.
 ἠθελέτην Αἴαντε δὴώ, θεράποντες Ἄρηος,
 ἠθέλε Μηριόνης, μάλα δ' ἠθέλε Νέστορος υἱός,
 ἠθέλε δ' Ἀτρείδης δουρικλειτὸς Μενέλαος, 230
 ἠθέλε δ' ὁ τλήμων Ὀδυσσεὺς καταδῦναι ὄμιλον
 Τρώων· αἰεὶ γάρ οἱ ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἐτόλμα.

τοῖσι δὲ καὶ μετέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 "Τυδεΐδη Διομήδης, ἐμῶ κεχαρισμένε θυμῶ,
 τὸν μὲν δὴ ἔταρόν γ' αἰρήσεται, ὃν κ' ἐθέλησθα, 235
 φαινομένων τὸν ἄριστον, ἐπεὶ μεμάασί γε πολλοί.
 μηδὲ σύ γ' αἰδόμενος σῆσι φρεσὶ τὸν μὲν ἀρείω
 καλλείπειν, σὺ δὲ χείρον' ὀπάσσειαι αἰδοῖ εἴκων,
 ἐς γενεὴν ὀρόων, μηδ' εἰ βασιλεύτερός ἐστιν." 240

ὣς ἔφατ', ἔδεισεν δὲ περὶ ξανθῶ Μενελάω.
 τοῖς δ' αὖτις μετέειπε βοῆν ἀγαθὸς Διομήδης·
 "εἰ μὲν δὴ ἔταρόν γε κελεύετε μ' αὐτὸν ἐλέσθαι,
 πῶς ἂν ἔπειτ' Ὀδυσῆος ἐγὼ θείοιο λαθοίμην,
 οὐ πέρι μὲν πρόφρων κραδίη καὶ θυμὸς ἀγήνωρ
 ἐν πάντεσσι πόνοισι, φιλεῖ δέ ἐ Πάλλας Ἀθήνη. 245
 τούτου γ' ἐσπομένοιο καὶ ἐκ πυρὸς αἰθομένοιο
 ἄμφω νοστήσαιομεν, ἐπεὶ περίοιδε νοῆσαι."

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
 "Τυδεΐδη, μήτ' ἄρ με μάλ' αἶνεε μήτε τι νείκει
 εἰδόσι γάρ τοι ταῦτα μετ' Ἀργείοις ἀγορεύεις. 250
 ἀλλ' ἴομεν· μάλα γὰρ νύξ ἀνεταί, ἐγγύθι δ' ἠώς,
 ἄστρα δὲ δὴ προβέβηκε, παροίχων δὲ πλέων νύξ

224 ἔρχομένων v. l. ant., b h Ge Mc N⁴ V¹⁰ V¹⁶ 225 εἶ πέρ τε
 Ar. (uv.) vulg. : εἶ πέρ τι v. l. ant., ch q Ge N⁴ U¹ al. 235 τὸν] τῶν
 cdgilr al. 239 ἐστιν] εἴη h 240 om. Zen., ath. Ar.
 246 γε σπομένοιο Ptol Asc. 252 παρῶχων Ar. p⁹⁸ L⁴ L⁶ L¹⁰ L¹²
 L¹⁶ L¹⁷ U¹¹ V¹⁶ : παροίχων Dorotheus et Apoll. Dysc. s A : παρῶ-
 χετο c : παρῶχηκεν vulg. πλέων adhi D al. : πλέων f al., cit. Rhet.
 Gr. iii. 103. I : πλέω vulg.

10. ΙΛΙΑΔΟΣ Κ

τῶν δύο μοιράων, τριτάτη δ' ἔτι μοῖρα λέλειπται.”

Ἔως εἰπόνθ' ὄπλοισιν ἓνι δεινοῖσιν ἐδύτην.

I 81

Τυδείδῃ μὲν δῶκε μενεπτόλεμος Θρασυμήδης
φάσγανον ἄμφηκες—τὸ δ' ἐὼν παρὰ νηϊ λέλειπτο—
καὶ σάκος· ἀμφὶ δέ οἱ κυνέην κεφαλῆφιν ἔθηκε
ταυρείην, ἄφαλόν τε καὶ ἄλλοφον, ἧ τε καταῖτυξ
κέκληται, ῥύεται δὲ κάρη θαλερῶν αἰζηῶν.

255

I 83

Μηριόνης δ' Ὀδυσῆϊ δίδου βιὸν ἠδὲ φαρέτρην
καὶ ξίφος, ἀμφὶ δέ οἱ κυνέην κεφαλῆφιν ἔθηκε
ῤινοῦ ποιητήν· πολέσι δ' ἔντοσθεν ἱμάσιν
ἐντέτατο στερεῶς· ἔκτοσθε δὲ λευκοὶ ὀδόντες

260

The
helmet
returns
to
Odysseus

ἀργιόδοντος ὕδς θαμέες ἔχον ἔνθα καὶ ἔνθα
εὔ καὶ ἐπισταμένως· μέσση δ' ἐνὶ πῖλος ἀρήρει.
τὴν ρά ποτ' ἐξ Ἑλεῶνος Ἀμύντορος Ὀρμενίδαο
ἐξέλετ' Αὐτόλυκος πυκινὸν δόμον ἀντιτορήσας,
Σκάνδειαν δ' ἄρα δῶκε Κυθηρίῳ Ἀμφιδάμαντι·
Ἀμφιδάμας δὲ Μόλω δῶκε ξεινήϊον εἶναι,
αὐτὰρ ὁ Μηριόνη δῶκεν ᾧ παιδὶ φορῆναι·
δὴ τότε Ὀδυσσῆος πύκασεν κάρη ἀμφιτεθείσα.

265

Τῷ δ' ἐπεὶ οὖν ὄπλοισιν ἓνι δεινοῖσιν ἐδύτην,
βάν ῥ' ἰέναι, λιπέτην δὲ κατ' αὐτόθι πάντας ἀρίστους.
τοῖσι δὲ δεξιὸν ἦκεν ἔρωδιὸν ἐγγὺς ὁδοῖο

Παλλὰς Ἀθηναίῃ· τοὶ δ' οὐκ ἴδον ὀφθαλμοῖσι
νύκτα δι' ὀρφναίην, ἀλλὰ κλάγξαντος ἄκουσαν.
χαῖρε δὲ τῷ ὄρνιθ' Ὀδυσσεύς, ἠῤᾶτο δ' Ἀθήνη·

275

“ κλυθί μεν, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, ἧ τέ μοι αἰεὶ
ἐν πάντεσσι πόνοισι παρίστασαι, οὐδέ σε λήθω
κινύμενος· νῦν αὖτε μάλιστά με φίλαι, Ἀθήνη,
δὸς δὲ πάλιν ἐπὶ νῆας εὐκλείας ἀφικέσθαι,
ῤέξαντας μέγα ἔργον, ὃ κε Τρώεσσι μελήσῃ.”

280

Δεύτερος αὐτ' ἠῤᾶτο βοῆν ἀγαθὸς Διομήδης·

253 om. Zen., ath. Aristoph. Ar.
M⁸ ss. Mc v. l. ap. Eust.
T, Eust.

268 Σκανδεῖα m q Bm⁴ Gf (uv.)

275 Παλλὰς] πελλὰν Zopyrus ap. s B Lp

278 μεν] μοι deio ABC Tal.

281 ἐφικέσθαι A

10. ΙΛΙΑΔΟΣ Κ

κέκλυθι νῦν καὶ ἐμεῖο, Διὸς τέκος, Ἄτρυτώνη·
σπείό μοι ὡς ὅτε πατρὶ ἄμ' ἔσπεο Τυδέϊ δίῳ 285

ἔς Θήβας, ὅτε τε πρὸ Ἀχαιῶν ἄγγελος ἦει.

τοὺς δ' ἄρ' ἐπ' Ἀσωπῷ λίπε χαλκοχίτωνας Ἀχαιοὺς,

αὐτὰρ ὁ μειλίχιον μῦθον φέρε Καδμείοισι

κεῖσ'· ἀτὰρ ἄψ ἀπιῶν μάλα μέρμερα μήσατο ἔργα

σὺν σοί, δῖα θεά, ὅτε οἱ πρόφρασσα παρέστης. 290

ὡς νῦν μοι ἐθέλουσα παρίσταο καί με φύλασσε.

σοὶ δ' αὖ ἐγὼ ρέξω βούν ἦνιν εὐρυμέτωπον,

ἀδμήτην, ἦν οὐ πω ὑπὸ ζυγὸν ἤγαγεν ἀνήρ·

τήν τοι ἐγὼ ρέξω χρυσὸν κέρασιν περιχεύας."

Ὡς ἔφαν εὐχόμενοι, τῶν δ' ἔκλυε Παλλὰς Ἀθήνη. 295

οἱ δ' ἐπεὶ ἠρήσαντο Διὸς κούρη μέγαλοιο,

βάν ῥ' ἴμεν ὡς τε λέοντε δύω διὰ νύκτα μέλαιναν,

ἄμ φόνον, ἄν νέκρας, διὰ τ' ἔντεα καὶ μέλαν αἷμα.

Οὐδὲ μὲν οὐδὲ Τρῶας ἀγήνορας εἶασεν Ἐκτωρ

εὐδεῖν, ἀλλ' ἄμυδις κικλήσκετο πάντας ἀρίστους, 300

ὅσσοι ἔσαν Τρῶων ἠγήτορες ἠδὲ μέδοντες·

τοὺς ὅ γε συγκαλέσας πυκινὴν ἀρτύνετο βουλήν· 198

“ τίς κέν μοι τόδε ἔργον ὑποσχόμενος τελέσειε

δώρω ἐπι μεγάλῳ; μισθὸς δέ οἱ ἄρκιος ἔσται.

δώσω γὰρ δίφρον τε δύω τ' ἐριαύχενας ἵππους, 305

οἳ κεν ἀριστοὶ ἔωσι θοῆς ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν,

ὅς τίς κε τλαίῃ, οἳ τ' αὐτῷ κῦδος ἄροιτο,

νηῶν ὠκυπόρων σχεδὸν ἐλθέμεν, ἔκ τε πυθέσθαι

ἢ φυλάσσονται νῆες θοαὶ ὡς τὸ πάρος περ,

ἢ ἤδη χεῖρεσσιν ὑφ' ἡμετέρησι δαμέντες 310

φύξιν βουλεύουσι μετὰ σφίσιν, οὐδ' ἐθέλουσι

286 ἦει] ἦλθε ο P¹ 291 παρίσταο Zen. Ag. (καὶ αἱ πλείους), A
marg. M¹²: παρίστασο codd. καὶ πόρε κῦδος Zen. 293 ἦν] τὴν
bcgh Tal. 298 ἄμ (ἄμ) vulg.: ἄν chkmq al. 306 ἀριστοὶ
ἔωσι Ag. admq v. l. in A al.: ἄ. ἔασι h U¹⁰: ἀριστεύωσι vulg.

αὐτοὺς οἱ φορέουσιν ἀμύμονα Πηλείωνα Zen.: καλοὺς κ.τ.λ. Aristoph.

311 βουλεύονται b f p q M⁴ V¹⁴ V²²

10. ΙΛΙΑΔΟΣ Κ

νύκτα φυλασσόμεναι, καμάτῳ ἀδηκότες αἰνῶ.”

Ἦς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
ἦν δέ τις ἐν Τρώεσσι Δόλων, Εὐμήδεος υἱὸς
κήρυκος θείοιο, πολύχρυσος πολύχαλκος,
ὃς δὴ τοι εἶδος μὲν ἔην κακός, ἀλλὰ ποδώκης.
αὐτὰρ ὁ μούνος ἔην μετὰ πέντε κασιγνήτησιν. 315

ὃς ῥα τότε Τρωσὶν τε καὶ Ἔκτορι μῦθον ἔειπεν·
“Ἔκτορ, ἔμ' ὀτρύνει κραδίῃ καὶ θυμὸς ἀγήνωρ
νηῶν ὠκυπόρων σχεδὸν ἐλθέμεν ἔκ τε πυθέσθαι.
ἀλλ' ἄγε μοι τὸ σκῆπτρον ἀνάσχεο, καὶ μοι ὄμοσσον 320

ἣ μὲν τοὺς ἵππους τε καὶ ἄρματα ποικίλα χαλκῶ
δωσέμεν, οἱ φορέουσιν ἀμύμονα Πηλεΐωνα,
σοὶ δ' ἐγὼ οὐχ ἄλιος σκοπὸς ἔσσομαι οὐδ' ἀπὸ δόξης·
τόφρα γὰρ ἐς στρατὸν εἶμι διαμπερές, ὄφρ' ἂν ἴκωμαι 325
νῆ' Ἀγαμεμνονέην, ὅθι που μέλλουσιν ἄριστοι
βουλὰς βουλεύειν, ἣ φευγέμεν ἢ μάχεσθαι.”

Ἦς φάθ', ὁ δ' ἐν χερσὶ σκῆπτρον λάβε καὶ οἱ ὄμοσσεν·
“ἴστω νῦν Ζεὺς αὐτός, ἐρίγδουπος πόσις Ἥρης, Zeus
μὴ μὲν τοῖς ἵπποισιν ἀνὴρ ἐποχήσεται ἄλλος 330
Τρώων, ἀλλὰ σέ φημι διαμπερές ἀγλαΐεῖσθαι.”

Ἦς φάτο καὶ ῥ' ἐπίορκον ἐπώμοσε, τὸν δ' ὀρόθυνεν·
αὐτίκα δ' ἀμφ' ὤμοισιν ἐβάλλετο καμπύλα τόξα,
ἔσσατο δ' ἔκτοσθεν ῥινὸν πολιοῖο λύκοιο,
κρατὶ δ' ἐπὶ κτιδέην κυνέην, ἔλε δ' ὄξυν ἄκοντα, 335
βῆ δ' ἰέναι προτὶ νῆας ἀπὸ στρατοῦ· οὐδ' ἄρ' ἔμελλεν
ἐλθῶν ἐκ νηῶν ἀψ' Ἔκτορι μῦθον ἀποίσειν.

ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἵππων τε καὶ ἀνδρῶν κάλλιφ' ὄμιλον,
βῆ ῥ' ἀν' ὁδὸν μεμαώς· τὸν δὲ φράσατο προσιόντα
διογενῆς Ὀδυσσεύς, Διομήδεα δὲ προσέειπεν· 340

317 κασιγνήτοισιν Zen. L⁸ L¹⁷ V⁸ V⁵ V¹¹ V⁴ 318 εἶπε παραστάς
Ge P¹ Pa U⁹, L²⁰ mg. al. 321 ἀνάσχεο Ar. codd. 323 ποδώκεα
fm r γρ. A 322 ἐπώμοσε Ar. κ A Ang. L¹⁴ L¹⁹ U¹ V²⁷: ἀπώμοσε
vulg. 334 πελιοῖο v.l. ap. Cram. Epim. 334. 4, Et. M. 680. 21:
πολ- in gas. O⁵ 335 ἐπὶ κτιδέην Ar. m q r A B C D: ἐπ' ἰκτιδέην
cet. 336 προτὶ A marg. L¹⁰ L¹⁶ L¹⁹ N⁴ T V¹⁰: ποτὶ vulg.: πρὸς f:
κατὰ a d l al.: ἐπὶ b k p al.

Zeus

↓
Zeusking

P 449

P 503-5

443-6

10. ΙΛΙΑΔΟΣ Κ

“ οὗτός τις, Διόμηδες, ἀπὸ στρατοῦ ἔρχεται ἀνὴρ,
οὐκ οἶδ’ ἢ νήεσσι ἐπίσκοπος ἡμετέρησι,
ἢ τινα συλήσων νεκύων κατατεθνηώτων.

ἀλλ’ ἐώμην μιν πρῶτα παρεξελθεῖν πεδίον
τυτθόν· ἔπειτα δέ κ’ αὐτὸν ἐπαΐξαντες ἔλοιμεν
καρπαλίμως· εἰ δ’ ἄμμε παραφθαίησι πόδεςσιν,
αἰεὶ μιν ἐπὶ νῆας ἀπὸ στρατόφι προτιειλεῖν,
ἔγχει ἐπαΐσων, μή πως προτὶ ἄστρ’ ἀλύξῃ.”

345

Ὡς ἄρα φωνήσαντε παρέξ ὁδοῦ ἐν νεκύεσσι
κλιθήτην· ὁ δ’ ἄρ’ ὦκα παρέδραμεν ἀφραδίησιν.
ἀλλ’ ὅτε δὴ ῥ’ ἀπέην ὅσσον τ’ ἐπὶ οὔρα πέλονται

350

ἡμιόνων—αἱ γάρ τε βοῶν προφερέστεραί εἰσιν
ἐλκόμεναι νειοῖο βαθείης πηκτὸν ἄροτρον—

τῷ μὲν ἐπεδραμέτην, ὁ δ’ ἄρ’ ἔστη δούπον ἀκούσας.

ἔλπετο γὰρ κατὰ θυμὸν ἀποστρέψοντας ἐταίρους
ἐκ Τρώων ἰέναι, πάλιν Ἔκτορος ὀτρύναντος.

355

ἀλλ’ ὅτε δὴ ῥ’ ἄπεσαν δουρηνεκὲς ἢ καὶ ἔλασσον,
γνῶ ῥ’ ἄνδρας δητίους, λαιψηρὰ δὲ γούνατ’ ἐνώμα
φευγόμεναι· τοὶ δ’ αἴψα διώκειν ὀρμήθησαν.

ὥς δ’ ὅτε καρχαρόδοντε δύω κύνε, εἰδότε θήρης,

360

ἢ κεμάδ’ ἢ ἐλαγῶν ἐπείγεται ἐμμενὲς αἰεὶ

χώρον ἀν’ ὑλήενθ’, ὁ δὲ τε προθέησι μεμηκώς,

ὥς τὸν Τυδείδης ἠδ’ ὁ πτολίπορθος Ὀδυσσεὺς

λαοῦ ἀποτμήξαντε διώκετον ἐμμενὲς αἰεὶ.

ἀλλ’ ὅτε δὴ τάχ’ ἐμελλε μιγήσεσθαι φυλάκεσσι

365

φεύγων ἐς νῆας, τότε δὴ μένος ἐμβαλ’ Ἀθήνη

Τυδείδῃ, ἵνα μή τις Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων

341 τις Ar. (καὶ αἱ πλείους Did.), L¹⁹, U⁶ m. r. : τοι cet.
φθαίησι Ar. (σχεδὸν αἱ πᾶσαι), vulg. : παραφθάνησι h
L¹⁹ P¹ P¹¹ U¹¹ : ποτὶ (προτὶ) vulg.

ἀγαθὸς Διομήδης, ἐλθόντες δ’ ἐκάτερθε παρέξ ὁδοῦ ἐν νεκύεσσι
(ἐν τῇ Ἀ. καὶ ἄλλαις)

al. : ἐπιδρ. vulg.

v. l. in A

U³ U⁹

f V¹ V¹⁶ V³²

ὄτ’ ἐπὶ θήρης

Plut. vit. Hom. 2. 86

363 ἠδ’ ὁ] ἠδὲ e q V¹⁶ al.

354 ἐπεδραμέτην Ar. a d e B C N⁴ T V¹⁶ V³²

358 αἴψηρὰ Apoll. lex. s. v. αἴψα

ὦκα v. l. in A

360 κύνες o L¹⁰ L¹⁹ N⁴ U¹

362 τε om. Ar.

xxiv 459

xxv 456

φθαίη ἐπευξάμενος βαλέειν, ὁ δὲ δεύτερος ἔλθοι.
 δουρι δ' ἐπαίττων προσέφη κρατερὸς Διομήδης·

XXII 201-2

“ ἤε μὲν, ἤε σε δουρὶ κιχήσομαι, οὐδέ σε φημι
 δηρὸν ἐμῆς ἀπὸ χειρὸς ἀλύξειν αἰπὺν ὄλεθρον.”

370

Ἡ ῥα, καὶ ἔγχος ἀφήκεν, ἐκὼν δ' ἡμάρτανε φωτός·
 δεξιτερόν δ' ὑπὲρ ὦμον ἐύξου δουρὸς ἀκωκῆ
 ἐν γαίῃ ἐπάγη· ὁ δ' ἄρ' ἔστη τάρβησέν τε

βαμβαίνων—ἄραβος δὲ διὰ στόμα γίγνεται ὀδόντων—

375

χλωρὸς ὑπαὶ δείους· τὼ δ' ἀσθμαίνοντε κιχήτην,
 χειρῶν δ' ἀψάσθη· ὁ δὲ δακρύσας ἔπος ἤυδα·

291

X 49-50

“ ζωγρεῖτ', αὐτὰρ ἐγὼν ἐμὲ λύσομαι· ἔστι γὰρ ἔνδον
 χαλκός τε χρυσός τε πολύκμητός τε σίδηρος,
 τῶν κ' ὑμῖν χαρίσασαιτο πατὴρ ἀπερείσι' ἄποινα,
 εἴ κεν ἐμὲ ζῶν πεπύθοιτ' ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.”

= Λ 133-5
380

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

“ θάρσει, μηδέ τί τοι θάνατος καταθύμιος ἔστω.

ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἶπε καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον·

πῆ δὴ οὕτως ἐπὶ νῆας ἀπὸ στρατοῦ ἔρχεται οἷος

385

νύκτα δι' ὀρφναίην, ὅτε θ' εὐδουσι βροτοὶ ἄλλοι;

ἢ τινα συλήσων νεκύων κατατεθνηώτων;

ἢ σ' Ἐκτωρ προέηκε διασκοπιᾶσθαι ἕκαστα

νῆας ἐπι γλαφυράς; ἢ σ' αὐτὸν θυμὸς ἀνήκε;”

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Δόλων, ὑπὸ δ' ἔτρεμε γυῖα·

390

“ πολλῆσί μ' ἄτησι παρέκ νόου ἤγαγεν Ἐκτωρ,

ὅς μοι Πηλείωνος ἀγαυοῦ μώνυχας ἵππους

δωσέμεναι κατένευσε καὶ ἄρματα ποικίλα χαλκῶ,

ἠνώγει δέ μ' ἰόντα θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν

ἀνδρῶν δυσμενέων σχεδὸν ἐλθέμεν, ἔκ τε πύθεσθαι

395

ἢ ἐφυλάσσονται νῆες θοαὶ ὡς τὸ πάρος περ,

371 ἀπὸ] ὑπὸ e h A ss. B C L¹⁹ V¹⁵

384 κατάλεξον] ἀγόρευσον h V¹⁰
 ss.: τίφθ' g p⁴⁶ V¹ V³² al.

372 ἐφήκεν n A ss. U¹ U¹⁰

385 πῆ] ποῖ l: ποῦ A

387 ath. Aristoph. Ar.

386 ὀρφναίην] ἀμβροσίην Le² U¹¹

391 ἤπαφεν Aristoph.

389 ἐπι] ἀνά f o r al. ἀνήκε] ἀνώγει h

χαλκός-χρυσός / σιδηρὴς θυρῆς XXII 340/352

ἢ ἤδη χεῖρεσσιν ὑφ' ἡμετέρησι δαμέντες
φύξιν βουλεύουσι μετὰ σφίσιν, οὐδ' ἐθέλουσι
 νύκτα φυλασσέμεναι, καμάτῳ ἀδηκότες αἰνῶ.”

Τὸν δ' ἐπιμειδήσας προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς· 400

“ ἢ ῥά νύ τοι μεγάλων δῶρων ἐπεμαίετο θυμός,
 ἵππων Αἰακίδαο δαΐφρονος· οἱ δ' ἀλεγεινοὶ
 ἀνδράσι γε θνητοῖσι δαμήμεναι ἢδ' ὀχέεσθαι,
 ἄλλω γ' ἢ Ἀχιλῆϊ, τὸν ἀθανάτη τέκε μήτηρ.
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἶπε καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον· 405

ποῦ νῦν δεῦρο κίων λίπες Ἔκτορα, ποιμένα λαῶν;
ποῦ δέ οἱ ἔντεα κεῖται ἀρήϊα, ποῦ δέ οἱ ἵπποι;
 πῶς δ' αἰ τῶν ἄλλων Τρώων φυλακαί τε καὶ εὐναί;
 ἄσσα τε μητιόωσι μετὰ σφίσιν, ἢ μεμάασιν
 αὔθι μένειν παρὰ νηυσὶν ἀπόπροθεν, ἦε πόλιωδε 410
 ἀψ' ἀναχωρήσουσιν, ἐπεὶ δαμάσαντό γ' Ἀχαιοὺς.”

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Δόλων, Εὐμήδεος υἱός·
 “ τοιγὰρ ἐγὼ τοι ταῦτα μάλ' ἀτρεκέως καταλέξω.
 Ἔκτωρ μὲν μετὰ τοῖσιν, ὅσοι βουληφόροι εἰσί,
 βουλὰς βουλεύει θείου παρὰ σήματι Ἴλου, 415

νόσφιν ἀπὸ φλοίσβου· φυλακὰς δ' ἄς εἴρειαι, ἦρωσ,
 οὗ τις κεκριμένη ῥύεται στρατὸν οὐδὲ φυλάσσει.
 ὅσσαι μὲν Τρώων πυρὸς ἐσχάται, οἷσιν ἀνάγκη,
 οἱ δ' ἐγρηγόρθασιν φυλασσέμεναί τε κέλονται
 ἀλλήλοισ· ἀτὰρ αὖτε πολύκλητοι ἐπίκουροι 420
 εὔδουσι· Τρωσὶν γὰρ ἐπιτραπέουσι φυλάσσειν·
 οὐ γὰρ σφιν παῖδες σχεδὸν ἦαται οὐδὲ γυναῖκες.”

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 “ πῶς γὰρ νῦν, Τρώεσσι μεμιγμένοι ἵπποδάμοισιν
 εὔδουσ', ἢ ἀπάνευθε; δῖειπέ μοι, ὄφρα δαείω.” 425

397-399 ath. Aristoph. Ar. 397 ἦ] εἰ Ar. 398 βουλεύουσι
 . . . ἐθέλουσι Ar. d f h q v. l. in A al. : βουλεύονται L³ L⁴ L¹⁷ (cf. 311) :
 βουλεύοιτε . . . ἐθέλοιτε vulg. 408 δ' αἰ] δαἰ Ar. e V⁶ V¹¹ V¹⁵
 al. : δῆ L⁸ P¹ V⁴ : δέ τε k : δέ a f n o q 409-411 ath. hic Ar.
 (= 208-210) 413 ἀγορεύσω v. l. ant., o M⁸ N⁴ T U⁹ V¹⁶ 424 γὰρ]
 τ' ἀρ L¹⁵ U¹ V¹² V²⁷ al.

[Ευρ.] Ρήσος

παίονες

10. ΙΛΙΑΔΟΣ Κ

Κ...
Μυσοί
Τρώες
Λύκιοι

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Δόλων, Εὐμήδεος υἱός·
“ τοιγὰρ ἐγὼ καὶ ταῦτα μάλ' ἀτρεκέως καταλέξω.
πρὸς μὲν ἀλὸς Κᾶρες καὶ Παίονες ἀγκυλότοξοι
καὶ Λέλεγες καὶ Καύκωνες δίοί τε Πελασγοί,
πρὸς Θύμβρης δ' ἔλαχον Λύκιοι Μυσοί τ' ἀγέρωχοι
καὶ Φρύγες ἵππομαχοὶ καὶ Μήρονες ἵπποκορυσταί.
ἀλλὰ τίη ἐμὲ ταῦτα διεξερέεσθε ἕκαστα;

430

εἰ γὰρ δὴ μέματον Τρώων καταδῦναι ὄμιλον,
Θρήϊκες οἷδ' ἀπάνευθε νεήλυδες, ἔσχατοι ἄλλων·
ἐν δέ σφιν Ῥήσος βασιλεύς, παῖς Ἡϊονῆος.

433

Κ...
Λ
Κ...Κ

τοῦ δὴ καλλίστους ἵππους ἴδον ἠδὲ μεγίστους·
λευκότεροι χιόνος, θείειν δ' ἀνέμοισιν ὁμοιοί·
ἄρμα δέ οἱ χρυσῶ τε καὶ ἀργύρῳ εὖ ἤσκηται·
τεύχεα δὲ χρύσεια πελώρια, θαῦμα ἰδέσθαι,
ἦλυθ' ἔχων· τὰ μὲν οὐ τι καταθνητοῖσιν ἔοικεν
ἀνδρεσσιν φορέειν, ἀλλ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν.

435

ἀλλ' ἐμὲ μὲν νῦν νηυσὶ πελάσσετον ὠκυπόροισιν,
ἠέ με δῆσαντες λίπετ' αὐτόθι νηλεῖ δεσμῶ,
ὄφρα κεν ἔλθητον καὶ πειρηθῆτον ἐμεῖο,
ἠὲ κατ' αἴσαν ἔειπον ἐν ὑμῖν, ἦε καὶ οὐκί. ”

440

445

XXII 345

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κρατερὸς Διομήδης·
“ μὴ δὴ μοι φύξιν γε, Δόλων, ἐμβάλλεο θυμῶ,
ἔσθλά περ ἀγγελίας, ἐπεὶ ἴκεο χεῖρας ἐς ἅμας.
εἰ μὲν γὰρ κέ σε νῦν ἀπολύσομεν ἠὲ μεθῶμεν,
ἦ τε καὶ ὕστερον εἴσθα θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
ἠὲ διοπτεύσων ἠὲ ἐναντίβιον πολεμίζων·
εἰ δέ κ' ἐμῆς ὑπὸ χερσὶ δαμείς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσης,
οὐκέτ' ἔπειτα σὺ πῆμά ποτ' ἔσσειαι Ἀργείοισιν. ”

450

Ἦ, καὶ ὁ μὲν μιν ἔμελλε γενεῖου χειρὶ παχείῃ

427 ἐγὼ καὶ Ar. defh al. : ἐγὼ τοι vulg. ἀγορεύω V¹ ἀγορεύσω no T al. :
431 ἵππομαχοὶ Ar. h V¹ V¹⁵ : ἵπποδάμοι vulg. 438 ἄρμα
δέ οἱ] ἄρματα δὲ hi : ἄρματα δὲ οἱ a e M¹⁰ V¹¹ 445 ἠὲ Ar. f h r V¹⁵
Eust. : ἦ ῥα cet. 446 τον δ ημειβετ επειτα βοην αγα]θος [διομηδης
p⁹⁰ 449 ἀπολύσομαι ἠὲ μεθῶμαι q 452 δαμεις] τυπεῖς n A ss. L⁴
N⁴ T U¹ V³² al. ὀλέσσαις Ar.

X 47-52 / XXII 380

ἀψάμενος λίσσεσθαι, ὁ δ' αὐχένα μέσσου ἔλασσε 455
 φασγάνῳ αἶξας, ἀπὸ δ' ἄμφω κέρσε τένοντε·

φθεγγομένου δ' ἄρα τοῦ γε κάρη κονίησιν ἐμίχθη. XXIV 412-3, 405
 τοῦ δ' ἀπὸ μὲν κτιδέην κυνέην κεφαλῆφιν ἔλοντο

καὶ λυκέην καὶ τόξα παλίντονα καὶ δόρυ μακρόν·
 καὶ τὰ γ' Ἀθηναίῃ ληϊτίδι διὸς Ὀδυσσεὺς 460

ὑψόσ' ἀνέσχεθε χειρὶ καὶ εὐχόμενος ἔπος ἠΐδα·
 “χαῖρε, θεά, τοῖσδεσσι· σὲ γὰρ πρώτην ἐν Ὀλύμπῳ
 πάντων ἀθανάτων ἐπιδωσόμεθ'· ἀλλὰ καὶ αὐτὶς
 πέμψον ἐπὶ Θρηκῶν ἀνδρῶν ἵππους τε καὶ εὐνάς.”

ᾧ ὡς ἄρ' ἐφώνησεν, καὶ ἀπὸ ἔθεν ὑψόσ' αἰείρας 465
 θῆκεν ἀνὰ μυρικήν· δέελον δ' ἐπὶ σῆμά τ' ἔθηκε,
 συμμάρψας δόνακας μυρικής τ' ἐριθηλέας ὄζους,
μὴ λάθοι αὐτὶς ἰόντε θοῆν διὰ νύκτα μέλαιναν.

τῷ δὲ βάτην προτέρω διὰ τ' ἔντεα καὶ μέλαν αἶμα,
 αἶψα δ' ἐπὶ Θρηκῶν ἀνδρῶν τέλος ἴξον ἰόντες. 470 61, 43°

οἱ δ' εὐδον καμάτῳ ἀδηκότες, ἔντεα δέ σφιν 470
 καλὰ παρ' αὐτοῖσι χθονὶ κέκλιτο εὖ κατὰ κόσμον

τριστοιχί· παρὰ δέ σφιν ἐκάστῳ δίζυγες ἵπποι.
 Ῥῆσος δ' ἐν μέσῳ εὐδε, παρ' αὐτῷ δ' ὠκέες ἵπποι

ἐξ ἐπιδιφριάδος πυμάτης ἱμάσι δέδεντο. 475
 τὸν δ' Ὀδυσσεὺς προπάροιθεν ἰδὼν Διομήδεϊ δείξεν·

“οὗτός τοι, Διόμηδες, ἀνὴρ, οὗτοι δέ τοι ἵπποι,
 οὓς νῶϊν πίψαυσκε Δόλων, ὃν ἐπέφνουμεν ἡμεῖς. 277
 ἀλλ' ἄγε δὴ πρόφερε κρατερὸν μένος· οὐδέ τί σε χρὴ

ἐστάμεναι μέλεον σὺν τεύχεσιν, ἀλλὰ λυ' ἵππους· 480
 ἢ ἐσύ γ' ἀνδρας ἔναιρε, μελήσουσιν δ' ἐμοὶ ἵπποι.”

ᾧ ὡς φάτο, τῷ δ' ἐμπνευσσε μένος γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 κτεῖνε δ' ἐπιστροφάδην· τῶν δὲ στόνος ὄρνυτ' αἰεκῆς

457 φθεγγομένη Arist. part. an. iii. 10, c L¹⁴ v. 1. ap. Eust.
 463 ἐπιδωσόμεθ' Ar. e g A marg., B C V³² al.: ἐπιβωσόμεθ' plerique
 464 ἵππους] ἄγυριν v. 1. in A 465 ὑψόσ' et ὑψοῦ Ar. (διχῶς):
 illud codd. 466 μυρικήν Ar. (σὺν τῷ ᾧ Did.), codd. δέελον Ar.
 vulg.: διελδν U³: δῆλον Ca¹ Vi² σήματ' A 469 Παλλὰς Ἀθήνη
 ζυ. g T 477 οὗτός τοι Ar. codd. (cf. 341) 478 οὓς Ar. codd.

10. ΙΛΙΑΔΟΣ Κ

ἄορι θειωμένων, ἐρυθθαίνετο δ' αἵματι γαῖα.
ὡς δὲ λέων μήλοισιν ἀσημάντοισιν ἐπελθών, 485

αἴγεσιν ἢ οἴεσσι, κακὰ φρονέων ἐνορούση,
ὡς μὲν Θρήϊκας ἄνδρας ἐπώχετο Τυδέος υἱός,
ὄφρα δυνώδεκ' ἔπεφνε· ἀτὰρ πολύμητις Ὀδυσσεύς,
ὄν τινα Τυδεΐδης ἄορι πλήξειε παραστάς,
τὸν δ' Ὀδυσσεὺς μετόπισθε λαβὼν ποδὸς ἐξερύσασκε, 490

τὰ φρονέων κατὰ θυμόν, ὅπως καλλίτριχες ἵπποι
ῥεῖα διέλθοιεν μηδὲ τρομοίατο θυμῷ

νεκροῖς ἐμβαίνοντες· ἀήθεσσον γὰρ ἔτ' αὐτῶν.
ἀλλ' ὅτε δὴ βασιλῆα κιχήσατο Τυδέος υἱός,
τὸν τρισκαιδέκατον μελιηδέα θυμὸν ἀπηύρα 495

ἀσθμαίνοντα· κακὸν γὰρ ὄναρ κεφαλῆφιν ἐπέστη
τὴν νύκτ', Οἰνείδαο πάϊς, διὰ μῆτιν Ἀθήνης.

τόφρα δ' ἄρ' ὁ τλήμων Ὀδυσσεὺς λύε μώνυχας ἵππους,
σὺν δ' ἤειρεν ἱμάσι καὶ ἐξήλαυνεν ὀμίλου
τόξω ἐπιπλήσσω, ἐπεὶ οὐ μάλιστα φαεινὴν 500
ποικίλου ἐκ δίφροιο νοήσατο χερσὶν ἐλέσθαι·
ροίζησεν δ' ἄρα πιφαύσκων Διομήδεϊ δῖω.

Αὐτὰρ ὁ μερμήριζε μένων ὅ τι κύντατον ἔρδοι,
ἢ ὅ γε δίφρον ἐλών, ὅθι ποικίλα τεύχα κείτο,
ῥυμοῦ ἐξερύοι ἢ ἐκφέροι ὑψόσ' αἰείρας, 505
ἢ ἔτι τῶν πλεόνων Θρηκῶν ἀπὸ θυμὸν ἔλοιτο.

ἦος ὁ ταῦθ' ὄρμαινε κατὰ φρένα, τόφρα δ' Ἀθήνη
ἐγγύθεν ἰσταμένη προσέφη Διομήδεα δῖον·

|| “νόστου δὴ μνήσαι, μεγαθύμου Τυδέος υἱέ,
νῆας ἐπι γλαφυράς, μὴ καὶ πεφοβημένος ἔλθης, 510
μή πού τις καὶ Τρῶας ἐγείρησιν θεὸς ἄλλος.” ||

Ἔως φάθ', ὁ δὲ ξυνέηκε θεᾶς ὅπα φωνησάσης,
καρπαλίμως δ' ἵππων ἐπεβήσετο· κόψε δ' Ὀδυσσεὺς

484 ἐρυθθαίνετο] φοινίσσετο schol. Ar. Pac. 302 Suid. 489 πλήξειε
Ar. codd.: πλήξασκε v. l. ant. Pal² 493 ἐμβαίνοντες h al.: ἀμβαί-
νοντες vulg. αὐτὸν v. l. ant. 497 om. Zen. Aristoph., ath. Ar.
505 ὑψόσ' et ὑψοῦ Ar. (διχῶς): ὑψοῦ h V15

τόξω· τοὶ δ' ἐπέτοῦτο θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.

Οὐδ' ἀλαοσκοπιὴν εἶχ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων,

515

ὡς ἴδ' Ἀθηναίην μετὰ Τυδέος υἱὸν ἔπouσαν·

τῇ κοτέων Τρώων κατεδύσετο πουλὺν ὄμιλον,

ᾧρσεν δὲ Θρηκῶν βουληφόρον Ἴπποκόωντα,

κίωρ (Λ 248, 256)
brother of Ἴφιδε

ὡς ἴδε χῶρον ἐρήμον, ὅθ' ἔστασαν ὠκέες Ἴπποι,

520
has raised in
Thrace!

ἄνδρας τ' ἀσπαίροντας ἐν ἀργαλέησι φονῆσιν,

ᾧμωξέν τ' ἄρ' ἔπειτα φίλον τ' ὀνόμηνεν ἑταῖρον.

Τρώων δὲ κλαγγή τε καὶ ἄσπετος ᾧρτο κυδοιμὸς

θνόντων ἄμυδις· θηεῦντο δὲ μέρμερα ἔργα,

ὅσσ' ἄνδρες ρέξαντες ἔβαν κοίλας ἐπὶ νῆας.

525

Οἱ δ' ὅτε δὴ ῥ' ἴκανον ὅθι σκοπὸν Ἔκτορος ἔκταν,

ἐνθ' Ὀδυσσεὺς μὲν ἔρυξε Διὶ φίλος ὠκέας Ἴππους,

Τυδείδης δὲ χαμᾶζε θορῶν ἔναρα βροτόεντα

ἐν χεῖρεσσ' Ὀδυσῆϊ τίθει, ἐπεβήσετο δ' Ἴππων·

μάστιξεν δ' Ἴππους, τῷ δ' οὐκ ἀέκοντε πετέσθη

530

νῆας ἐπι γλαφυράς· τῇ γὰρ φίλον ἔπλετο θυμῷ.

Νέστωρ δὲ πρῶτος κτύπον αἶε φώνησέν τε·

267

“ὦ φίλοι, Ἀργείων ἠγήτορες ἠδὲ μέδοντες,

ψεύσομαι, ἢ ἔτυμον ἐρέω; κέλεται δέ με θυμός.

Ἴππων μ' ὠκυπόδων ἀμφὶ κτύπος οὐατα βάλλει.

535

αἶ γὰρ δὴ Ὀδυσσεύς τε καὶ ὁ κρατερὸς Διομήδης

ἄρορον;
βλ. ὀγέρον

ᾧδ' ἄφαρ ἐκ Τρώων ἔλασαίατο μώνυχας Ἴππους·

ἄλλ' αἰνῶς δεῖδοικα κατὰ φρένα μή τι πάθωσιν

Ἀργείων οἱ ἄριστοι ὑπὸ Τρώων ὀρυμαγδοῦ.”

Οὐ πω πᾶν εἶρητο ἔπος ὅτ' ἄρ' ἦλυθον αὐτοί.

540

καὶ ῥ' οἱ μὲν κατέβησαν ἐπὶ χθόνα, τοὶ δὲ χαρέντες

515 ἀλαὸν σκοπιὴν Zen. Le¹ P⁷: ἀλαοσκοπιὴν Vi⁵ un.: ἀλαὸς σκοπιὴν Ar., un. (οὐ τυφλὸς ἐς σκοπιάς Ariston.), A corr. (σ addito a m. sec.)

522 ante 520 posuit Zen. 526 ἴκοντο a q L⁶ L⁹ M⁴ M⁷ M¹⁰ M¹³

V¹¹ 529 τίθει] δίδου v. l. in A 530 Ἴππους] Ὀδυσσεύς b c f h q r

D T v. l. in A, al.: ἐλάαν m 531 om. l m A B C Ge Gf T al

534 om. Zen. Pal² 538 μετὰ φρεσὶ Ar. r L¹⁹ T V¹ V¹⁴ V²⁷ V³²

539 ἄριστοι Ar.

Αἰετὴν
has read
ed
thing

400

δεξιῇ ἡσπάζοντο ἔπεσσί τε μελιχίοισι·
 πρῶτος δ' ἐξερέεινε Γεγήμιος ἵπποτα Νέστωρ·
 “ εἶπ' ἄγε μ', ὦ πολύαιν' Ὀδυσσεῦ, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
 ὅπως τούσδ' ἵππους λάβητον, καταδύντες ὄμιλον
 Τρώων, ἧ τίς σφωε πόρεν θεὸς ἀντιβολήσας.
 αἰνῶς ἀκτίνεσσι ἑοικότες ἠελίοιο. 545

αἰεὶ μὲν Τρώεσσ' ἐπιμίσγομαι, οὐδέ τί φημι
 μιμνάξειν παρὰ νηυσὶ γέρων περ ἐὼν πολεμιστῆς·
 ἀλλ' οὐ πω τοίους ἵππους ἴδον οὐδ' ἐνόησα.
 ἀλλά τιν' ὑμῖν ὅτῳ δόμεναι θεὸν ἀντιάσαντα·
 ἀμφοτέρω γὰρ σφῶϊ φιλεῖ νεφεληγερέτα Ζεὺς
κούρη τ' αἰγιόχοιο Διὸς γλαυκῶπις Ἀθήνη.” 550

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 “ ὦ Νέστορ Νηληϊάδη, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
 ρεῖα θεὸς γ' ἐθέλων καὶ ἀμείνονας ἠέ περ οἶδε
 ἵππους δωρήσαιτ', ἐπεὶ ἧ πολὺ φέρτεροί εἰσιν.
 ἵπποι δ' οἶδε, γεραιέ, νεήλυδες, οὓς ἐρεεῖνεις,
Θρηϊκιοὶ· τὸν δέ σφιν ἄνακτ' ἀγαθὸς Διομήδης
 ἔκτανε, πὰρ δ' ἐτάρους δυοκαίδεκα πάντας ἀρίστους.
 τὸν τρισκαιδέκατον σκοπὸν εἴλομεν ἐγγύθι νηῶν,
 τὸν ῥα διοπτῆρα στρατοῦ ἔμμεναι ἡμετέροιο
 “Ἐκτωρ τε προέηκε καὶ ἄλλοι Τρῶες ἀγαυοί.” 555

ᾧ εἰπὼν τάφροιο διήλασε μώνυχας ἵππους
καρχαλῶν· ἅμα δ' ἄλλοι ἴσαν χαίροντες Ἀχαιοί. 565
 οἱ δ' ὅτε Τυδεΐδew κλισίην εὐτυκτον ἴκοντο,
 ἵππους μὲν κατέδησαν εὐτμήτοισιν ἱμᾶσι
 φάτνη ἐφ' ἱππεΐῃ, ὅθι περ Διομήδεος ἵπποι
 ἔστασαν ὠκύποδες μελιηδέα πυρὸν ἔδοντες·
 νηὶ δ' ἐνὶ πρύμνῃ ἔναρα βροτόεντα Δόλωνος 570
 θῆκ' Ὀδυσσεύς, ὄφρ' ἱρὸν ἐτοίμασσαίαιτ' Ἀθήνη.

545 λαβέτην Zen. καταδύντε g v. l. sch. T 546 σφωε g 10 r
 A Gf Mc: σφῶϊ Zen. L⁴ corr.: σφῶε Dem. Ixion vulg. 548 ἀναμί-
 σγομαι Dem. Ixion 552 σφῶε Dem. Ixion, b h m o T al.: σφωε g
 557 δωρήσαιοτο ἄφαρ δέ τε Apoll. lex. s. v. ἄφαρ 561 τετρακαί-
 δέκατον v. l. ant.

10. ΙΛΙΑΔΟΣ Κ

αὐτοὶ δ' ἰδρῶ πολλὸν ἀπονίζοντο θαλάσση
ἔσβαντες κνήμας τε ἰδὲ λόφον ἀμφὶ τε μηρούς.

αὐτὰρ ἐπεὶ σφιν κῦμα θαλάσσης ἰδρῶ πολλὸν
 νίψεν ἀπὸ χρωτὸς καὶ ἀνέψυχθεν φίλου ἦτορ,
 ἔς ῥ' ἀσαμίνθους βάντες εὐξέστας λούσαντο.
 τῷ δὲ λοεσσαμένῳ καὶ ἀλειψαμένῳ λίπ' ἐλαίῳ
 δείπνῳ ἐφιζανέτην, ἀπὸ δὲ κρητῆρος Ἀθήνη
 πλείου ἀφυσσόμενοι λείβου μελιηδέα οἶνον.

575

573 ἐμβάντες a d p q al. ἰδ' αὖ h l p al. 575 ἀνέψυχεν h m
 T al. 579 ἀφυσσόμενοι Ar. egl A V¹³ al. : ἀφυσσάμενοι v. l. ant.,
 vulg.

ἤέ τι βέβληαι, βέλεος δέ σε τείρει ἀκωκή,
ἤέ τευ ἀγγελίης μετ' ἔμ' ἤλυθες; οὐδέ τοι αὐτὸς
ἦσθαι ἐνὶ κλισίῃσι λιλαίομαι, ἀλλὰ μάχεσθαι.”

Τὸν δ' αὖ Μηριόνης πεπνυμένος ἀντίον ἠΰδα·
“ Ἴδομενεῦ, Κρητῶν βουληφόρε χαλκοχιτώνων,
ἔρχομαι, εἴ τί τοι ἔγχος ἐνὶ κλισίῃσι λέλειπται,
οἰσόμενος· τό νυ γὰρ κατεάξαμεν, ὃ πρὶν ἔχεσκον,
ἀσπίδα Δηϊφόβοιο βαλὼν ὑπερηνορέοντος.”

255

Τὸν δ' αὖτ' Ἴδομενεύς, Κρητῶν ἀγός, ἀντίον ἠΰδα·
“ δούρατα δ', αἶ κ' ἐθέλησθα, καὶ ἐν καὶ εἴκοσι δῆεις
ἔσταότ' ἐν κλισίῃ πρὸς ἐνώπια παμφανόωντα,
Τρώϊα, τὰ κταμένων ἀποαίνυμαι· οὐ γὰρ δὴ
ἀνδρῶν δυσμενέων ἐκὰς ἰστάμενος πολεμίζειν.
τῷ μοι δούρατά τ' ἔστι καὶ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι,
καὶ κόρυθες καὶ θώρηκες λαμπρὸν γανόωντες.”

260

265

Τὸν δ' αὖ Μηριόνης πεπνυμένος ἀντίον ἠΰδα·
“ καὶ τοι ἐμοὶ παρά τε κλισίῃ καὶ νηϊ μελαίνῃ
πόλλ' ἔναρα Τρώων· ἀλλ' οὐ σχεδὸν ἔστιν ἐλέσθαι.
οὐδὲ γὰρ οὐδ' ἐμέ φημι λελασμένον ἔμμεναι ἀλκῆς,
ἀλλὰ μετὰ πρότοισι μάχην ἀνὰ κυδιάνειραν
ἵσταμαι, ὅπποτε νεῖκος ὀρώρηται πολέμοιο.
ἄλλον πού τινα μάλλον Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
λήθω μαρνάμενος, σὲ δὲ ἴδμεναι αὐτὸν ὄτω.”

270

Τὸν δ' αὖτ' Ἴδομενεύς, Κρητῶν ἀγός, ἀντίον ἠΰδα·
“ οἷδ' ἀρετὴν οἷός ἐσσι· τί σε χρὴ ταῦτα λέγεσθαι;
εἰ γὰρ νῦν παρὰ νηυσὶ λεγοίμεθα πάντες ἄριστοι
ἐς λόχον, ἔνθα μάλιστ' ἀρετὴ διαείδεται ἀνδρῶν,
ἔνθ' ὃ τε δειλὸς ἀνὴρ ὅς τ' ἄλκιμος ἐξεφαάνθη·
τοῦ μὲν γάρ τε κακοῦ τρέπεται χρῶς ἄλλυδις ἄλλη,
οὐδέ οἱ ἀτρέμας ἦσθαι ἐρητύετ' ἐν φρεσὶ θυμός,
ἀλλὰ μετοκλάζει καὶ ἐπ' ἀμφοτέρους πόδας ἵζει,

275

280

254 δουρικλυτὸς b h
T V¹³ V³²

255 om. Ag. (uv.) p⁹ p¹⁰ p⁴⁷ p⁵⁹ a A B C D
257 κατεήξαμεν Zen. : κατέαξα μεν qu. s A B L p T b V¹³
266a = 255 add. O⁷ D m. rec.

13. ΙΛΙΑΔΟΣ Ν

ἐν δέ τέ οἱ κραδίη μεγάλα στέρνοισι πατάσσει
 κήρας ὀιομένῳ, πάταγος δέ τε γίγνεται ὀδόντων
 τοῦ δ' ἀγαθοῦ οὔτ' ἄρ' τρέπεται χρῶς οὔτε τι λίην
 ταρβεῖ, ἐπειδὰν πρῶτον ἐσίζηται λόχον ἀνδρῶν, 285
 ἀράται δὲ τάχιστα μιγήμεναι ἐν δαῖ λυγρῇ
 οὐδέ κεν ἔνθα τεόν γε μένος καὶ χεῖρας ὄνοιτο.

εἷ περ γάρ κε βλεῖο πονεύμενος ἢ τυπείης,
 οὐκ ἂν ἐν αὐχέν' ὄπισθε πέσοι βέλος οὐδ' ἐνὶ νώτῳ.
 ἀλλὰ κεν ἢ στέρνων ἢ νηδύος ἀντιάσειε 290
 πρόσσω ἱεμένοιο μετὰ προμάχων ὀαριστύν.

ἀλλ' ἄγε, μηκέτι ταῦτα λεγόμεθα νηπύτιοι ὧς
 ἔσταότες, μή πού τις ὑπερφιάλως νεμεσήσῃ
 ἀλλὰ σύ γε κλισίηνδε κιῶν ἔλευ ὄβριμον ἔγχος." 295

ᾠς φάτο, Μηριόνης δὲ θεῶ ἀτάλαντος Ἄρηϊ
 καρπαλίμως κλισίηθεν ἀνείλετο χάλκεον ἔγχος,
 βῆ δὲ μετ' Ἴδομενῆα μέγα πτολέμοιο μεμηλῶς.

οἶος δὲ βροτολογὸς Ἄρης πόλεμόνδε μέτεισι,
 τῷ δὲ Φόβος φίλος υἱὸς ἅμα κρατερὸς καὶ ἀταρβῆς
 ἔσπετο, ὅς τ' ἐφόβησε ταλάφρονά περ πολεμιστήν· 300

τῷ μὲν ἄρ' ἐκ Θρήκης Ἐφύρους μέτα θωρήσσεσθον,
 ἢ μετὰ Φλεγύας μεγαλήτορας· οὐδ' ἄρα τῷ γε
 ἔκλυον ἀμφοτέρων, ἐτέροισι δὲ κῦδος ἔδωκαν·

τοῖοι Μηριόνης τε καὶ Ἴδομενεύς, ἀγοὶ ἀνδρῶν,
 ἦισαν ἐς πόλεμον κεκορυθμένοι αἰθοπι χαλκῷ. 305
 τὸν καὶ Μηριόνης πρότερος πρὸς μῦθον ἔειπε·

“ Δευκαλίδη, πῆ τ' ἄρ' μέμονας καταδῦναι ὄμιλον;
 ἢ ἐπὶ δεξιόφιν παντὸς στρατοῦ, ἢ ἀνὰ μέσσους,
 ἢ ἐπ' ἀριστερόφιν; ἐπεὶ οὔ ποθι ἔλπομαι οὔτω
 δεύεσθαι πολέμοιο κάρη κομόωντας Ἀχαιοῦς.” 310

Τὸν δ' αὖτ' Ἴδομενεύς, Κρητῶν ἀγός, ἀντίον ἠΰδα·

289 οὔ κεν v. l. ant. (αἱ κοιναί), h i 290 στέρνοιο g O² V¹⁶
 293 πού] πῶς n N⁴ 298 μέτεισι Ag. codd. 301 Ἐφύρου p¹⁰ :
 τῷ μὲν ἄρ' εἰς Ἐφύρους πόλεμον μέτα cit. Paus. ix. 36. 2 θωρήσσοντο
 Strab. 442 309 ποθι] ποτε v. l. ant.: πω L¹⁵: πωθι p¹⁰ U¹⁰

ιστάμεναι θαύμαζον ἐπὶ προθύροισιν ἐκάστη.
 λαοὶ δ' εἰν ἀγορῇ ἔσαν ἀθρόοι· ἔνθα δὲ νεῖκος
 ὠρώρει, δύο δ' ἄνδρες ἐνεΐκεον εἵνεκα ποιηῆς
 ἀνδρὸς ἀποφθιμένου· ὁ μὲν εὐχέτο πάντ' ἀποδοῦναι
 δῆμῳ πιφαύσκων, ὁ δ' ἀναίνετο μηδὲν ἐλέσθαι. 500

ἄμφω δ' ἰέσθην ἐπὶ ἱστορι πεῖραρ ἐλέσθαι.
 λαοὶ δ' ἀμφοτέροισιν ἐπήπνουν, ἀμφὶς ἀρωγοί·
 κήρυκες δ' ἄρα λαὸν ἐρήτουν· οἱ δὲ γέροντες
 ἦατ' ἐπὶ ξεστοῖσι λίθοις ἱερῶ ἐνὶ κύκλῳ,
 σκῆπτρα δὲ κηρύκων ἐν χέρσ' ἔχον ἠεροφώνων· 505
 τοῖσιν ἔπειτ' ἦϊσσον, ἀμοιβηδὶς δὲ δίκασον.

κεῖτο δ' ἄρ' ἐν μέσσοισι δύο χρυσοῖο τάλαντα,
 τῷ δόμεν ὅς μετὰ τοῖσι δίκην ἰθύντατα εἶποι.

Τὴν δ' ἑτέρην πόλιν ἀμφὶ δύο στρατοὶ ἦατο λαῶν
 τεύχεσι λαμπόμενοι· δίχα δὲ σφισιν ἦνδανε βουλή, 510
 ἢε διαπραθέειν ἢ ἀνδιχα πάντα δάσασθαι,

κτῆσιν ὄσσην πτολίεθρον ἐπήρατον ἐντὸς ἔεργεν·
 οἱ δ' οὐ πω πείθοντο, λόχῳ δ' ὑπεθωρήσσοντο.
 τείχος μὲν ῥ' ἄλοχοί τε φίλαι καὶ νήπια τέκνα
 ῥύατ' ἐφεσταότες, μετὰ δ' ἀνέρες οὐς ἔχε γῆρας· 515

οἱ δ' ἴσαν· ἦρχε δ' ἄρα σφιν Ἄρης καὶ Παλλὰς Ἀθήνη,
 ἄμφω χρυσεῖω, χρύσεια δὲ εἶματα ἔσθην,

καλῶ καὶ μεγάλῳ σὺν τεύχεσιν, ὥς τε θεῶ περ
 ἀμφὶς ἀριζήλω· λαοὶ δ' ὑπολίζουες ἦσαν.

οἱ δ' ὅτε δὴ ῥ' ἴκανον ὅθι σφίσιν εἶκε λοχῆσαι, 520
 ἐν ποταμῷ, ὅθι τ' ἀρδμὸς ἔην πάντεσσι βοτοῖσιν,
 ἔνθ' ἄρα τοί γ' ἴζοντ' εἰλυμένοι αἴθοπι χαλκῷ.
 τοῖσι δ' ἔπειτ' ἀπάνευθε δύο σκοποὶ ἦατο λαῶν,
 δέγμενοι ὀππότε μῆλα ἰδοῖατο καὶ ἔλικας βούς.

499 ἀποκταμένου Zen. (καὶ ἐν ταῖς πλείσταῖς) 501 πεῖραρ c g
 Ge V¹³ ἀρέσθαι Zen. 502 ἀμφοτέρωθεν Zen. Aristoph. Mass.
 ἐπίπνουν Mass. (ἐποίπνουν corr. Spitzner) 506 ἀμοιβηδὸν Ar.
 1 M⁸ Mc V¹ V⁵ 512 ἔεργεν d f h q A T: ἔεργει vulg. 521 βοτοῖσι
 v. l. ap. sch. T, M⁵ M⁸ M⁹ O⁵ U⁵ U⁹ U¹⁰ U¹³

18. ΙΛΙΑΔΟΣ Σ

οἱ δὲ τάχα προγένοντο, δύω δ' ἄμ' ἔποντο νομῆες
 525 τερπόμενοι σύριγξι· δόλον δ' οὐ τι προνόησαν.
 οἱ μὲν τὰ προϊδόντες ἐπέδραμον, ὦκα δ' ἔπειτα
 τάμνοντ' ἀμφὶ βοῶν ἀγέλας καὶ πώεα καλὰ
 ἀργεννέων οἰῶν, κτεῖνον δ' ἐπὶ μηλοβοτῆρας.
 οἱ δ' ὡς οὖν ἐπύθοντο πολὺν κέλαδον παρὰ βουσσὶν
 530 εἰράων προπάρριθε καθήμενοι, αὐτίκ' ἐφ' ἵππων
 βάντες ἀερσιπόδων μετεκίαθον, αἶψα δ' ἴκοντο.
 στησάμενοι δ' ἐμάχοντο μάχην ποταμοῖο παρ' ὄχθας,
 βάλλον δ' ἀλλήλους χαλκήρεσιω ἐγχείρησιω.
 ἐν δ' Ἔρις ἐν δὲ Κυδοιμὸς ὀμίλειον, ἐν δ' ὀλοῇ Κήρ,
 535 ἄλλον ζῶδον ἔχουσα νεούτατον, ἄλλον ἄουτον,
 ἄλλον τεθνηῶτα κατὰ μόθον ἔλκε ποδοῖω·
 εἶμα δ' ἔχ' ἀμφ' ὤμοισι δαφουινεὸν αἵματι φωτῶν.
 ὀμίλειον δ' ὡς τε ζῶοι βροτοὶ ἦδ' ἐμάχοντο,
 νεκρούς τ' ἀλλήλων ἔρνον κατατεθνηῶτας.
 540 Ἔν δ' ἐτίθει νειὸν μαλακῆν, πείριαν ἄρουραν,
 εὐρείαν τρίπολον· πολλοὶ δ' ἀροτῆρες ἐν αὐτῇ
 ζεύγεα διενέοντες ἐλάστρεον ἔνθα καὶ ἔνθα.
 οἱ δ' ὀπότε στρέψαντες ἰκοίατο τέλοςον ἀρούρης,
 τοῖσι δ' ἔπειτ' ἐν χερσὶ δέπας μελιηδέος οἴνου
 545 δόσκεν ἀνὴρ ἐπιῶν· τοὶ δὲ στρέψασκον ἀν' ὄγμους,
 ἰέμενοι νειοῖο βαθείης τέλοςον ἰκέσθαι.
 ἦ δὲ μελαίνετ' ὄπισθεν, ἀρηρομένη δὲ ἐφέκει,
 χρυσεῖη περ ἐοῦσα· τὸ δὴ περὶ θαῦμα τέτυκτο.
 Ἔν δ' ἐτίθει τέμενος βασιλήϊον· ἔνθα δ' ἔριθοι
 550 ἦμων ὀξείας δρεπάνας ἐν χερσὶν ἔχοντες.
 δράγματα δ' ἄλλα μετ' ὄγμον ἐπήτριμα πίπτον ἔραζε,
 ἄλλα δ' ἀμαλλοδετῆρες ἐν ἔλλεδανοῖσι δέοντο.

526 τερπομένω Aristoph. W⁴
 Τάμνεν: πῶν μέγ' οἰῶν Zen.

538 εἶμά τ' ἔχε Mass.

550 βασιλήϊον p¹¹ p²⁰ p⁸⁶ A B C Ge N¹ V⁵ V¹⁰, v. l. in h: βαθυλήϊον cet.

551 a

528 πώεα μήλων Apoll. lex. in

531 εἰράων c d f l A V¹³: ἰράων vulg.

548 ἀρηρομένη A U¹¹ v. l. ap. Eust.

καρπὸν Ἐλευσινίης Δημήτερος ἀγλαοδώρου
 add. qu. s T Eu.

553 εἰλεδανοῖσι h M⁸ M¹³ U¹⁰

“ ἄξετε νῦν, Τρῶες, ξύλα ἄστυδε, μηδέ τι θυμῷ
δείσητ' Ἀργείων πυκινὸν λόχον· ἦ γὰρ Ἀχιλλεὺς
πέμπων μ' ὦδ' ἐπέτελλε μελαινάων ἀπὸ νηῶν,
μὴ πρὶν πημανέειν, πρὶν δωδεκάτη μόλη ἡώς.”

780

Ἵως ἔφαθ', οἱ δ' ὑπ' ἀμάξῃσιν βόας ἡμιόρους τε
ζεύγνυσαν, αἶψα δ' ἔπειτα πρὸ ἄστεος ἠγερέθοντο.
ἐννήμαρ μὲν τοί γε ἀγίνεον ἄσπετον ὕλην·
ἀλλ' ὅτε δὴ δεκάτη ἐφάνη φαεσίμβροτος ἡώς,
καὶ τότε ἄρ' ἐξέφερον θρασὺν Ἑκτορα δάκρυ χέοντες,
ἐν δὲ πυρῇ ὑπάτη νεκρὸν θέσαν, ἐν δ' ἔβαλον πῦρ.

785

Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
τῆμος ἄρ' ἀμφὶ πυρὴν κλυτοῦ Ἑκτορος ἔγρετο λαός.
αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἠγερθεν ὀμηγερέες τ' ἐγένοντο,
πρῶτον μὲν κατὰ πυρκαϊῆν σβέσαν αἶθοπι οἴνω
πᾶσαν, ὀπόσσον ἐπέσχε πυρὸς μένος· αὐτὰρ ἔπειτα
ὄστέα λευκὰ λέγοντο κασίγνητοὶ θ' ἔταροί τε
μυρόμενοι, θαλερὸν δὲ κατεΐβετο δάκρυ παρειῶν.
καὶ τὰ γε χρυσεῖην ἐς λάρνακα θῆκαν ἐλόντες,
πορφυρέοις πέπλοισι καλύψαντες μαλακοῖσιν·
αἶψα δ' ἄρ' ἐς κοίλην κάπετον θέσαν, αὐτὰρ ὑπερθε
πυκνοῖσιν λάεσσι κατεστόρεσαν μεγάλοισι·
ρίμφα δὲ σῆμ' ἔχεαν, περὶ δὲ σκοποὶ ἦατο πάντη,
μὴ πρὶν ἐφορμηθεῖεν εὐκνήμιδες Ἀχαιοί.
χεύαντες δὲ τὸ σῆμα πάλιν κίον· αὐτὰρ ἔπειτα
εὖ συναγειρόμενοι δαίνυντ' ἐρικυδέα δαῖτα
δῶμασιν ἐν Πριάμοιο, διοτρεφέος βασιλῆος.

790

795

800

Ἵως οἳ γ' ἀμφίεπον τάφον Ἑκτορος ἵπποδάμοιο.

783 ζεύγνυον **h p q T** 785 ῥοδοδάκτυλος **L⁴ L⁵ L¹⁵ U⁵ V¹⁴** v. l. in A
786 ἀχνύμενοι κῆρ v. l. in A (= Ψ 165) 789 κριτος pro κλυτοῦ
p¹⁴ 790 om. **p¹⁴ b c e g A G f N¹ T V³²** Eust. 792 ἐπέειχε **c e m**
793 θ' om. vulg. : hab. **A B C L³ L⁴ L¹⁶ M⁸ O⁵ T** 796 καθά-
ψαντες v. l. **s T** 800 ἐφορμήσειαν **h L¹⁰ U⁵ V¹ V¹⁴** 802 συνα-
γειράμενοι **p¹⁴ c g h** : διαγειρ. **f p V³²** : τ' ἀναγειρ. **l L²** pro 804 hos
duo versus

ὡς οἳ γ' ἀμφίεπον τάφον Ἑκτορος, ἦλθε δ' Ἀμαζῶν
Ἄρηος θυγάτηρ μεγαλήτορος ἀνδροφόνιοιο
quidam **s T**